

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា

BBI0081

សម្ភាសន៍ជាមួយឈ្មោះភោគ យុន ភេទស្រី អាយុ៥២
មានស្រុកកំណើតនៅភូមិឆៀវ ឃុំជាំ ស្រុកមេមត់ ខេត្តកំពង់ចាម
សព្វថ្ងៃរស់នៅភូមិដូង ឃុំបឹងរាំង ស្រុកកំរៀង ខេត្តបាត់ដំបង
សម្ភាសន៍ថ្ងៃទី១៨ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១១
មុខងារសម័យខ្មែរក្រហម: នារីចលនាភស្តុ
មុខងារបច្ចុប្បន្ន: កសិករ
សម្ភាសន៍ដោយ: សុខ វណ្ណៈ
សរុបទំព័រ: ៣៧

វណ្ណៈ: អញ្ជើញមុនដំបូងខ្ញុំចង់ណែនាំខ្ញុំថាខ្ញុំមកពីខាងណា ខ្ញុំឈ្មោះសុខ វណ្ណៈ មកពីមជ្ឈមណ្ឌលឯកសារ
កម្ពុជា ហើយមកនេះគឺចង់ដឹងរឿងរ៉ាវទាក់ទងនឹងប្រវត្តិសាស្ត្រ ទាក់ទងមុនឆ្នាំ៧០ រហូតមកដល់
៧៧មកដល់បច្ចុប្បន្ន ថាមិនធ្លាប់ជួបរឿងរ៉ាវអីខ្លះ ហើយធ្លាប់ឆ្លងកាត់ប្រវត្តិជួរចត់អីខ្លះ ហើយ
យើងពិបាកអីយ៉ាងម៉េចយើងនិយាយប្រាប់តាមការពិតនៅអ្វីដែលយើងធ្លាប់ឆ្លងកាត់ណាម៉ឺន
ហើយបទសម្ភាសន៍ខ្ញុំជាម៉ឺនហ្នឹងខ្ញុំទុកចងក្រងជាប្រវត្តិសាស្ត្រទុកឲ្យក្មេងៗជំនាន់ក្រោយបានដឹង
ខុសមាថាក្មេងបានរៀនបានសូត្រថាប្រទេសយើងឆ្លងកាត់សង្គ្រាមរបបនយោបាយពីម្នាក់ទៅ
ម្នាក់រហូតម្រាំតែមកដល់ប៉ុណ្ណោះមានផ្លូវមានថ្នល់ ឬក៏មានការអភិវឌ្ឍន៍អីយ៉ាងម៉េច ដូចជា
ក្មេងឥលូវវាអត់ដឹងទេ វាដឹងតែកើតមកសុខស្រួល មានលុយចាយ មានសាលារៀនមានអី
អញ្ជើញណាម៉ឺន អញ្ជើញជាដំបូងខ្ញុំចង់ស្គាល់ឈ្មោះម៉ឺនតើម៉ឺនឈ្មោះអីដែរ?

យុន: ឈ្មោះភោគ យុន ។

វណ្ណៈ: ម៉ឺនអាយុប៉ុន្មានហើយ?

យុន: អាយុ៥២ឆ្នាំ ។

វណ្ណៈ: គ្រួសារម៉ឺនឈ្មោះអី?

យុន: ឈ្មោះនឿន យន ។

វណ្ណៈ: កាត់អាយុប៉ុន្មានហើយ?

យុន: អាយុ៥៣ ។

វណ្ណៈ: អាយុ៥៣?

យុន: ប៉ា!

វណ្ណៈ: មីនមានកូន៧ប៉ុន្មាននាក់?

យុន: ខ្ញុំមានកូន៧៤នាក់ មានកូន៤នាក់ហើយមានកូនចិញ្ចឹម២នាក់ទៀត ។

វណ្ណៈ: កូនបង្កើត៤នាក់?

យុន: ប៉ា!

វណ្ណៈ: ៤នាក់ហ្នឹងមានស្រីប៉ុន្មានប្រុសប៉ុន្មាន?

យុន: មានស្រី៣នាក់ហើយមានប្រុស១ម្នាក់ ។

វណ្ណៈ: ស្រី៣ ប្រុស១?

យុន: ប៉ា!

វណ្ណៈ: ខ្ញុំចង់សួរស្រុកកំណើតរបស់មីន?

យុន: នៅស្រុកមេមត់ ។

វណ្ណៈ: នៅភូមិអី?

យុន: ភូមិធៀវ ។

វណ្ណៈ: ឃុំ?

យុន: ឃុំជាំ ។

វណ្ណៈ: ស្រុកមេមត់ ខេត្តកំពង់ចាម?

យុន: ប៉ា!

វណ្ណៈ: ចុះឥលូវនេះមីននៅភូមិអី?

យុន: នៅភូមិដូង ។

វណ្ណៈ: នៅហ្នឹងគេហៅភូមិដូងដូចម៉ាតឡែដែរ?

យុន: នៅម៉ាតឡែគេហៅភូមិដូងផ្សេង ហើយនៅនេះភូមិដូងផ្សេង ។

វណ្ណៈ: ឃុំអី?

យុន: ឃុំបឹងរាំង ។

វណ្ណៈ: ស្រុកអី?

យុន: ស្រុកកំរៀង ។

វណ្ណៈ: នៅម៉ាតឡែមានបឹងរាំងដែរ ។

យុន: មានបឹងរាំងដែរ?

វណ្ណៈ: បាទ!

យុន: ដឹងអីអញ្ចឹង ។

វណ្ណៈ: ចុះខេត្តអី?

យុន: ខេត្តបាត់ដំបង ។

វណ្ណៈ: ចុះឪពុកមីងឈ្មោះអីដែរ?

យុន: ឈ្មោះបឹក ។

វណ្ណៈ: ឈ្មោះបឹក?

យុន: ខ្ញុំមិនសូវច្បាស់ដែរព្រោះគាត់ស្លាប់ចោលគាំឆ្នាំមុន៧០ ។

វណ្ណៈ: ចុះម្តាយ?

យុន: ម្តាយខ្ញុំឈ្មោះសេង តែខ្ញុំអត់ចាំត្រកូលទេ ។

វណ្ណៈ: ឈ្មោះសេង?

យុន: ប៉ា!

វណ្ណៈ: អញ្ចឹងឪពុកម្តាយរបស់មីងសព្វថ្ងៃនៅរស់ឬក៏ស្លាប់?

យុន: ស្លាប់គាំឆ្នាំខ្ញុំនៅតូចៗ ។

វណ្ណៈ: ស្លាប់មុនសម័យខ្មែរក្រហមទាំងពីរនាក់?

យុន: គាំឆ្នាំ៦៨មកម្ល៉េះ ។

វណ្ណៈ: ៦៨ហ្នឹងស្លាប់ឪពុក?

យុន: អត់ទេ ស្លាប់ម្តាយ ។

វណ្ណៈ: ចុះឪពុក?

យុន: ស្លាប់មួយឆ្នាំមួយ ។

វណ្ណៈ: អញ្ចឹង៦៩ស្លាប់ឪពុកទៀត?

យុន: ប៉ា!

វណ្ណៈ: ចុះបងប្អូនបង្កើតរបស់មីងមានប៉ុន្មាននាក់?

យុន: បងប្អូនបង្កើតមាន៤នាក់ដែរហ្នឹង តែគេរើចោលកាលសម័យខ្មែរក្រហម ។

វណ្ណៈ: បងបង្កើត៤នាក់ដែរ?

យុន: ប៉ា!

វណ្ណៈ: ៤នាក់ហ្នឹងស្រីទាំងអស់?

យុន៖ ស្រី៣នាក់ ប្រុស១នាក់ ។
 វណ្ណៈ៖ ស្ទាបកាលដំនាន់ខ្មែរក្រហមដោយគេយកទៅវិចោលហ្នឹងមួយនាក់?
 យុន៖ បា! ស្រី ។
 វណ្ណៈ៖ ឈ្មោះអីគេ?
 យុន៖ ឈ្មោះកោត ផី ។
 វណ្ណៈ៖ ចុះរាល់ថ្ងៃនៅសល់ប៉ុន្មាននាក់?
 យុន៖ នៅសល់៣នាក់ ។
 វណ្ណៈ៖ រាល់ថ្ងៃសល់៣នាក់?
 យុន៖ បា! តែចាស់ៗ អស់ហើយ ។
 វណ្ណៈ៖ ហើយ៣នាក់ហ្នឹងនៅហ្នឹងជាមួយម៉ីនមែន?
 យុន៖ អត់ទេនៅស្រុក ។
 វណ្ណៈ៖ នៅស្រុកកំណើត?
 យុន៖ បា!
 វណ្ណៈ៖ អញ្ជឹងកាលឪពុកម្តាយរបស់ម៉ីនស្ទាបហ្នឹង ម៉ីននៅអាយុប៉ុន្មានទៅ?
 យុន៖ មិនដឹងអាយុប៉ុន្មានទេ ព្រោះមិនចាំទេ ។
 វណ្ណៈ៖ កាលហ្នឹងម៉ីនដឹងក្តីនូវ?
 យុន៖ មិនសូវដឹងអីដែរ?
 វណ្ណៈ៖ នៅតូចៗនៅឡើយទេ?
 យុន៖ នៅឡើងៗហ្នឹង ។
 វណ្ណៈ៖ អត់ទាន់បានចូលរៀនទេ?
 យុន៖ មិនទាន់បានរៀនដងហ្នឹង ខ្ញុំអត់មានបានរៀនទេ ។
 វណ្ណៈ៖ អញ្ជឹងអត់បានរៀនសូត្រទេ?
 យុន៖ អត់បានរៀនទេ មករៀននៅឆ្នាំ៧២ ។
 វណ្ណៈ៖ ៧២បានរៀនវិញ?
 យុន៖ បា!
 វណ្ណៈ៖ អត់ទាន់ខ្មែរក្រហមចូលទេណោះ?
 យុន៖ កាលហ្នឹងរណៈសៀវ ។

វណ្ណៈ: កាលប្តឹងមានរណៈស្បែក?

យុន: ប្តឹងអើយ ។

វណ្ណៈ: អញ្ជឹងក្រោយពីឪពុកម្តាយស្លាប់ មីនទៅនៅជាមួយបងប្អូនសាច់ញាតិមីនឬក៏នៅជាមួយអ្នកណា?

យុន: នៅជាមួយបងស្រីខ្ញុំ ។

វណ្ណៈ: នៅជាមួយបងស្រី អត់មាននៅជាមួយមីនអីទេ?

យុន: ប្តឹងអើយ ។

វណ្ណៈ: ចេះតែនាំគ្នារកស៊ីចិញ្ចឹមបងប្អូនទៅ?

យុន: ប្តឹងអើយ ។

វណ្ណៈ: អញ្ជឹងមីនគាត់ឪពុកម្តាយស្លាប់ទៅរហូតដល់រដ្ឋប្រហារឆ្នាំ៧០ មីនក៏អត់ទាន់បានរៀនដែរ ឆ្នាំរដ្ឋប្រហារមីនដឹងទេ?

យុន: ដឹងតើ ។

វណ្ណៈ: ដឹងថាឆ្នាំរដ្ឋប្រហារមានចលនាទម្លាក់សម្តេចសីហនុអញ្ជឹង មីនមានដឹងទេ?

យុន: ដឹងមិនសូវច្បាស់ទេ ។

វណ្ណៈ: អត់សូវច្បាស់ទេ?

យុន: បា! ខ្ញុំមិនសូវចាំច្បាស់ទេ ។

វណ្ណៈ: បាទ! អត់អីទេមីនមីននិយាយតែកន្លែងណាដែលមីនចាំទៅបានហើយ ។

យុន: បើយន្តហោះអាមេរិកកាំងមកទម្លាក់គ្រាប់បែកចាំច្បាស់ ។

វណ្ណៈ: អាប្តឹងនៅក្នុងឆ្នាំណាមីនមានចាំទេ?

យុន: ឆ្នាំ៧០ ប្តឹង ។

វណ្ណៈ: អញ្ជឹងសម័យទម្លាក់គ្រាប់បែកមីនមានបានរៀនទេ?

យុន: អត់មានបានរៀនទេ ទាល់តែឆ្នាំ៧២ ហើយរៀនប្តឹងរៀនអក្ខរកម្មទៀត រៀនដែលយើងដុតចង្កៀងដុតអីទៀត ព្រោះយើងនៅតាមជនបទនោះ ។

វណ្ណៈ: ចុះមីនថាបានរៀននៅឆ្នាំ៧២ ៧២ប្តឹងនៅទម្លាក់គ្រាប់បែកទេណា?

យុន: នៅទម្លាក់តើ មានទាន់ឈប់ណា ។

វណ្ណៈ: រៀនជាអក្ខរកម្ម អត់មានគ្រូទេ?

យុន: អក្ខរកម្មក៏មានគ្រូ ។

វណ្ណៈ៖ តែអត់មានក្រុរៀននៅសាលាទេ?

យុន៖ អត់ទេ ។

វណ្ណៈ៖ នៅរៀនតាមផ្ទះ?

យុន៖ ហ្នឹងអើយ ។

វណ្ណៈ៖ រៀនអក្សរកម្មហ្នឹងមានកំណត់ថ្នាក់ទីប៉ុន្មានអីទេ?

យុន៖ ក្មេងឥលូវវាថ្នាក់ទី២ទី៣ហ្នឹងឯង ។

វណ្ណៈ៖ កាលរៀនហ្នឹងមិនមើលឈ្មោះមើលអក្សរអីបានទេ?

យុន៖ បាន ។

វណ្ណៈ៖ ចុះឥលូវមិនមើលបានទេ?

យុន៖ បាន ។

វណ្ណៈ៖ អញ្ជឹងបើមិនប្រៀបធៀបប្រហែលជាថ្នាក់ទីប៉ុន្មាន?

យុន៖ ប្រហែលទី៣ហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ ទី៣សម័យឥលូវណោះ?

យុន៖ ហ្នឹងអើយ ។

វណ្ណៈ៖ ទី៧ពីរបស់?

យុន៖ បា!

វណ្ណៈ៖ ចេះអានបាន?

យុន៖ បា!

វណ្ណៈ៖ ចុះមិនដូចថា ក្រោយពីទម្លាក់ក្រាបបែក សម័យទម្លាក់ក្រាបបែកអញ្ជឹងមិននៅក្នុងភូមិរហូតដល់ ឆ្នាំ៧៥ ឬក៏ចូលធ្វើចលនាដែរ?

យុន៖ អត់បានចូលចលនាទេ កាលណាគេទម្លាក់ក្រាបបែកភូមិយើងមិននៅតាមជាយដែន?

វណ្ណៈ៖ បាទ!

យុន៖ យើងចូលគាំទ្រឆ្នាំ៧០ ហ្នឹង ហើយយើងរត់ចោលស្រុករត់ចោលភូមិ៣ឆ្នាំ បានកេរ្តិ៍ខ្លាពួក ទាហានហ្នឹងវានៅតាមបន្ទាយទៅយើង តិចហ្នឹងវាទៅស្រុកវិញនោះ ទៅហ្នឹងមិនទាន់ឯករាជ្យទេ ណា?

វណ្ណៈ៖ បាទ!

យុន៖ ប៉ុន្តែយើងអាចទៅនៅផ្ទះយើងវិញបាន ។

វណ្ណៈ: ទាហានខាងណាទៅស្រុកវិញ?

យុន: ទាហានលន់ លន់នោះ?

វណ្ណៈ: ទាហានលន់ លន់ដកទៅវិញ?

យុន: ហ្នឹងអើយ គេទៅតាមទ្វីបខេត្ត ទីក្រុងអីហ្នឹងណា គេអត់នៅតាមជនបទទេ ។

វណ្ណៈ: អញ្ចឹងប្រជាជនអាចចូលមកនៅវិញបាន?

យុន: បាទ! យើងអាចមកធ្វើស្រែបានវិញ ។

វណ្ណៈ: បាទ! ចុះកាលវែទម្នាក់គ្រាប់បែកហ្នឹងមិននៅក្នុងភូមិហ្នឹងដដែលទេ អត់មានជម្លៀសទៅណាទេ?

យុន: ខ្ញុំរត់ចេញ ។

វណ្ណៈ: អត់រត់ចេញ?

យុន: បា!

វណ្ណៈ: រត់ចេញទៅណាវិញ?

យុន: រត់ចេញពាឆ្នាំ រត់ទៅនៅភូមិគេនោះ ។

វណ្ណៈ: ភូមិគេហ្នឹងភូមិណាទៅ នៅកន្លែងណាទៅ?

យុន: ទៅខាងស្នួល ។

វណ្ណៈ: អញ្ចឹងរត់ទៅខាងស្នួល?

យុន: បា!

វណ្ណៈ: ក្នុងភូមិនៅអត់បានទេ?

យុន: នៅអត់បានទេ ។

វណ្ណៈ: មូលហេតុអីបាននៅអត់បាន?

យុន: ព្រោះស្មើរដើងវាចេះតែមកវែ ហើយមកទម្លាក់ នៅម៉េចបានបើបែវាទម្លាក់ពេលណាវាដាយនៅអត់បានទេ ។

វណ្ណៈ: ចុះមិនទម្លាក់កាលហ្នឹងបើតាមមិនដឹង មិនមានដឹងថាមានឆេះដុះមានអីទេ?

យុន: មានឆេះដុះ ក្នុងភូមិហ្នឹងឆេះអស់រលីង ។

វណ្ណៈ: ចុះប្រជាជនមានត្រូវគ្រាប់ត្រូវអីទេ?

យុន: អត់បានត្រូវទេ គេរត់ចេញអស់ហើយ ។

វណ្ណៈ: អញ្ចឹង?

យុន: ចា!

វណ្ណៈ: គ្រាន់តែនេះដូះសម្បែង?

យុន: ចុះយើងរត់ចោលវាមិន ទម្លាក់ហ្នឹងវាមិននេះទេតែវាលើកកងទ័ពវាមកអញ្ជឹងវាដើរដុតដូះយើង ចោល ។

វណ្ណៈ: ពីណាកេជាអ្នកដុត ទាហានហ្នឹងមែន?

យុន: ពួកទាហានហ្នឹង ទាហានកាលហ្នឹងវាលាយឡំគ្នាណា ទាហានខ្មែរដែលជាទាហានលន់ នល់ហ្នឹង ណាហើយហ្នឹងទាហានធៀវក៏ ទាហានយួនណា ។

វណ្ណៈ: បាទ! ចុះបើចលនាខ្មែរដោះខ្មែរក្រហមនោះមានតទល់មកវៃជាមួយទាហាននោះ?

យុន: ពេលនោះតទល់មិនទាន់ទេ ព្រោះយើងនៅខ្វះគ្រឿងអាវុធ ។

វណ្ណៈ: ចុះម្តងមានដឹងថាទាហានខ្មែរក្រហមទៅពីតំបន់ខាងរៀតណាមដែរ ពីតំបន់រៀតណាមខាងជើង?

យុន: មិនសូវដឹងដែរកាលហ្នឹង បើដឹងច្បាស់ដឹងតែយួនមកនៅស្រុកខ្មែរ ។

វណ្ណៈ: យួននៅស្រុកខ្មែរមានខាងលន់ នល់ពីតំបន់ធៀវក៏ខាងត្បូង,

យុន: ហ្នឹងអើយ ។

វណ្ណៈ: តែខាង...?

យុន: ខាងខ្មែរក្រហមពីតំបន់យួន ។

វណ្ណៈ: ពីតំបន់យួនដែរ តែយួនយៀកកុន? .

យុន: ហ្នឹងអើយ យួនសសហ្នឹង ឃើញគេដើរជាមួយគ្នាហ្នឹងឯង ។

វណ្ណៈ: គេបាញ់គ្នា?

យុន: ហ្នឹងអើយ ។

វណ្ណៈ: ហើយដល់ពេលខ្មែរក្រហមឈ្នះឆ្នាំ៧៥ នេះ ហើយម្តងទៅធ្វើអីវិញទៅ?

យុន: ឆ្នាំ៧៥ ហ្នឹង?

វណ្ណៈ: បាទ!

យុន: កាលនោះមិនទាន់ទេ កាលឆ្នាំ៧៤ គេរើសចលនា កាលហ្នឹងខ្ញុំធំដែរហើយខ្ញុំដឹង ។

វណ្ណៈ: កាលហ្នឹងអាយុប៉ុន្មានបានគេរើសប្រមូលចលនា?

យុន: ប្រហែលជា១៥ ហើយ ខ្ញុំមាន២ នាក់បងស្រីខ្ញុំ ។

វណ្ណៈ: បាទ!

យុន: គេអត់យកបងស្រីខ្ញុំ គេយកខ្ញុំ ។

វណ្ណៈ: អញ្ជឹងមីនចូលតែម្នាក់ឯងទេ?

យុន: ចូលម្នាក់ឯង ។

វណ្ណៈ: កាលឆ្នាំ៧៤ហ្នឹង?

យុន: បា!

វណ្ណៈ: មុនឈ្នះមួយឆ្នាំ ឈ្នះ៧៥?

យុន: បា!

វណ្ណៈ: កាលឆ្នាំ៧៤ហ្នឹងពេលមីនចូលចលនាដំបូងហ្នឹង តើមីននៅក្នុងព្រៃដែរឬក៏ម៉េច?

យុន: អត់នៅក្នុងព្រៃទេ គេឲ្យនៅក្នុងភូមិជាយា ភូមិហ្នឹង គេធ្វើដូចមន្ទីរសង្កត់គេណា ។

វណ្ណៈ: ហើយគេឲ្យដើរឈោសនាប្តីអី?

យុន: ក្មេងគេអត់ទាន់ឲ្យធ្វើអីទេ ។

វណ្ណៈ: គេឲ្យធ្វើអីអញ្ជឹង?

យុន: គេឲ្យដាំបាយឲ្យគេស៊ី ។

វណ្ណៈ: ដាំបាយឲ្យយុទ្ធជនឬក៏ដាំបាយឲ្យពិណាកេ?

យុន: ដូចថាយើងអត់ទាន់ចេះធ្វើអីអញ្ជឹងគេឲ្យជួយដាំបាយដាំអីគេ ចេះតែជូររ៉ូង ទៅ ។

វណ្ណៈ: កាលហ្នឹងគេឲ្យស្ងៀកពាក់ខោអាវយ៉ាងម៉េចដែរ?

យុន: ខោអាវធម្មតា ខោអាវខ្មៅ ។

វណ្ណៈ: អាហ្នឹងយើងបែកចេញពីក្រុមសារហើយ?

យុន: ចេញហើយ ។

វណ្ណៈ: ប៉ុន្តែយើងអាចទៅភូមិទៅលេងបាន?

យុន: ទៅមកទៅមកហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: បាទ! កាលហ្នឹងមាននារីចលនា ហើយបុរសក៏ចូល?

យុន: មានគេបងៗយើង គេធំៗ គេដឹកនាំយើង ។

វណ្ណៈ: ចុះមីនចូលឆ្នាំ៧៤ហ្នឹងចូលនៅស្រុកភូមិហ្នឹងដដែលទេ?

យុន: ហ្នឹងអើយ ។

វណ្ណៈ: ហើយក្រោយមកទៀតគេបញ្ជូនមីនទៅណា?

យុន: ក្រោយមកឆ្នាំ៧៥ ៧៥ ហ្នឹងគេរំដោះ ។

វណ្ណៈ: គេរំដោះហើយ?

យុន៖ គេចាប់ផ្ដើមរើសយើងយុវវ័យហ្នឹងឲ្យមកនៅដល់ខេត្ត ។

វណ្ណៈ៖ ខេត្តកំពង់ចាម?

យុន៖ មកដល់ខេត្តកំពង់ចាមហើយហួសមកដល់ខេត្តព្រៃវែងទៀត ។

វណ្ណៈ៖ អញ្ជឹងទៅព្រៃវែងវិញ?

យុន៖ នៅរៀនព្រោះគេឲ្យគ្រូមកនៅធ្វើកម្មករនៅឯភ្នំពេញនេះ ។

វណ្ណៈ៖ ទៅនៅព្រៃវែងហ្នឹងមានមនុស្សច្រើនទេ ប្រហែលជាប៉ុន្មានកន្លះ?

យុន៖ មិនដឹងជាប៉ុន្មានទេ ព្រោះខាប់ទឹកខាប់ដីនោះ ។

វណ្ណៈ៖ អញ្ជឹងរាប់រយនាក់?

យុន៖ មិនមែនរាប់រយទេ រាប់ម៉ឺននោះ ។

វណ្ណៈ៖ ច្រើនម្ល៉េះ?

យុន៖ ច្រើន ព្រោះរើសមកគ្រប់តំបន់ នោះគេហៅតំបន់ណា ។

វណ្ណៈ៖ តំបន់អីគេ?

យុន៖ គេហៅតំបន់អីទេ ដូចជាតំបន់២១ ។

វណ្ណៈ៖ តំបន់២១ កាលហ្នឹងពីណាគេជាអ្នកគ្រប់គ្រងម៉ឺនមានដឹងទេ ។

យុន៖ អត់ចាំទេ អ្នកគ្រប់គ្រងព្រោះយើងនៅតាមជនបទយើងអត់សូវដឹងទេ ដល់ពេលគេរើសមក ខេត្តអញ្ជឹងយើងដឹងទើង ។

វណ្ណៈ៖ អញ្ជឹងមនុស្សរាប់ម៉ឺននាក់?

យុន៖ បា! ទាំងស្រីទាំងប្រុសគេយកមកដាក់នៅហ្នឹងមួយខែ អត់បាននៅត្រឹមខេត្តទេ គេរើសពីកន្លែង យុវហ្នឹងយកមកដល់ហ្នឹងហ្នឹង ដឹកយកមកចាក់នៅហ្នឹងហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ បាទ!

យុន៖ ឲ្យយើងហាត់ប្រហែលជាមួយខែគេជញ្ជូនមកភ្នំពេញ ។

វណ្ណៈ៖ គេហាត់អីគេ?

យុន៖ គេហាត់គេរៀនណា គេប្រជុំគេរៀនសូត្រពីច្បាប់ចម្លាប់គេអញ្ជឹងទៅ យើងមិនសូវដឹងអីទេតែ ចេះតែរៀន ។

វណ្ណៈ៖ រៀនហ្នឹងគេនិយាយម៉េចខ្លះម៉ឺនមានចាំទេ?

យុន៖ អត់ចាំទេ ។

វណ្ណៈ៖ ម៉ឺនអត់ចាំទេ?

យុន៖ បា! និយាយពីរបៀបរបបសង្គមគេអញ្ចឹងណា ។

វណ្ណៈ៖ គេបំពាក់បំប៉ននយោបាយថាយើងឈ្នះហើយ ថាយើងត្រូវធ្វើអីទៀតអញ្ចឹងណោះ?

យុន៖ ហ្នឹងអើយដូចថាយើងត្រូវធ្វើអី យើងត្រូវកសាង ។

វណ្ណៈ៖ ហើយពេលប្រជុំហ្នឹងមិនមានស្គាល់ទេ ដូចជាស្គាល់ប្រធានអីដែលគេប្រជុំហ្នឹង?

យុន៖ អត់ស្គាល់ទេ ។

វណ្ណៈ៖ ចុះសោ ភីមអីមិនមានស្គាល់ទេ?

យុន៖ អត់ទេ ។

វណ្ណៈ៖ អញ្ចឹងមិននៅព្រៃវែងប្រហែលជាមួយខែ?

យុន៖ មួយខែគេបញ្ជូនឡើងមក បំបែកគ្នានៅភ្នំពេញ មកដល់ភ្នំពេញគេបំបែកទៀត ។

វណ្ណៈ៖ អញ្ចឹងមួយខែមកភ្នំពេញ?

យុន៖ បា!

វណ្ណៈ៖ មកភ្នំពេញហ្នឹងមិននៅកន្លែងណា នៅខាងតម្បាញឬក៏នៅខាងអី?

យុន៖ អត់ទេ មកដល់ហ្នឹងគេបំបែកអញ្ជើងទៀត មកដល់កន្លែងផ្សារចាស់យើងហ្នឹងគេបំបែកខ្ញុំ គេ
រើសតាមកងបែកគ្នាតាមកង គេយកខ្ញុំទៅលុតដំទៀត ។

វណ្ណៈ៖ លុតដំយ៉ាងម៉េចទៅ?

យុន៖ ឲ្យធ្វើស្រែ ។

វណ្ណៈ៖ ធ្វើស្រែនៅកន្លែងណាវិញ?

យុន៖ នៅអង្គជ័យ ស្រុកលើកដែក ។

វណ្ណៈ៖ ទៅខាងអង្គជ័យកៀនស្វាយនោះវិញ?

យុន៖ បា!

វណ្ណៈ៖ អង្គជ័យស្រុកកៀនស្វាយទេ អត់ទាន់ដល់លើកដែកទេ លើកដែកទៅឆ្ងាយទៀត ស្រុកកៀន
ស្វាយខេត្តកណ្តាលនៅហ្នឹង ។

យុន៖ ខ្ញុំមិនដឹងដែរភ្លេចអស់ហើយ វាឆ្កែហើយឥលូវ ។

វណ្ណៈ៖ ទៅអង្គជ័យហ្នឹងគ្នាច្រើនទេ?

យុន៖ រាប់ពាន់នាក់ ។

វណ្ណៈ៖ ហើយមិនមានស្គាល់ប្រធានដឹកនាំធ្វើស្រែធ្វើស្រូវហ្នឹងទេ?

យុន៖ ស្គាល់តើ ឈ្មោះយាយលី ។

វណ្ណៈ: ឈ្មោះយាយ លី?

យុន: ឈប់ ស្គាល់តែកងៗ មេស្រីហ្នឹងអត់ស្គាល់ទេ ។

វណ្ណៈ: កងម៉េច កងប្រធានក្រុមប្រធានអីហ្នឹង?

យុន: កងគេហ្នឹងភ្ជាប់គ្នា ៣០ នាក់ណា ។

វណ្ណៈ: ប្រធានកងឈ្មោះអី?

យុន: ឈ្មោះយាយ លីហ្នឹងឯង ។

វណ្ណៈ: ហៅកាត់យាយហ្នឹងកាត់ចាស់ហើយមែនទេ?

យុន: កាលហ្នឹងគេបងយើង ធម្មតាគេធ្វើមេយើងហៅគេយាយ ។

វណ្ណៈ: កាត់កាចទេ?

យុន: កាចដែរ?

វណ្ណៈ: យាយ លីហ្នឹងកាត់មកពីខាងណាវិញ កាត់ជាអ្នកនរតី ជាអ្នកកំពង់ចាម?

យុន: អត់ដឹងថាកាត់នៅណាទេ យើងមិនដែលហ៊ានសួរដេញដោលគេទេ យើងមហាជនសុទ្ធសាគណា យើងក្មេងៗ អញ្ចឹងយើងអត់ដែលហ៊ានដេញដោលគេទេ គេឲ្យធ្វើស្រែយើងធ្វើស្រែ គេឲ្យធ្វើអី យើងធ្វើហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: ប៉ុន្តែដូចម្តេចម្តេចទៅធ្វើស្រែនៅអង្គជ័យអីហ្នឹង ពេលហ្នឹងការហូបចុកធម្មតាទេម្តង អត់មានពិបាក អីទេម្តង?

យុន: មិនពិបាកអីទេដូចម្តេចម្តេចយើងមានបាយតែ២ពេលប៉ុណ្ណឹងឯង ។

វណ្ណៈ: បាយពីរពេលតែហូបឆ្អែតណោះ?

យុន: ហូបឆ្អែត តែបាយគេចែករបបណា ។

វណ្ណៈ: ចែកគ្នា?

យុន: បា!

វណ្ណៈ: ហើយកាលម្តងទៅធ្វើស្រែនៅអង្គជ័យហ្នឹង ខ្ញុំបងដឹងថាបុរសហើយហ្នឹងនារីហ្នឹងធ្វើស្រែជាមួយ គ្នាឬក៏គេបែងចែក?

យុន: ធ្វើជាមួយគ្នា ។

វណ្ណៈ: អញ្ចឹងម្តងខ្ញុំសូមបន្តទៀតថា ពេលដែលនៅអង្គជ័យហ្នឹងបុរសហើយនឹងស្រ្តីគេឲ្យធ្វើការជាមួយ គ្នាឬក៏គេដាក់ឲ្យធ្វើផ្នែកខុសគ្នាៗ កាលជំនាន់ហ្នឹង?

យុន: ពេលដូច្នោះនៅដោយខ្លួន ហើយពេលធ្វើការអាចចំរុះគ្នាបាន ។

វណ្ណៈ: អញ្ជឹង?

យុន: បា!

វណ្ណៈ: អញ្ជឹងអាចនិយាយទាក់ទងលេងសើចក្ដាបានទេ,

យុន: បាន និយាយបាន។

វណ្ណៈ: ចុះពេលហ្នឹងដូចជាមានអ្នកស្រលាញ់គ្នាខុសសីលធម៌អីមានទេ កាលជំនាន់ហ្នឹង?

យុន: អត់ទេ កាលឆ្នាំ៧៦ហ្នឹងអត់ទេ។

វណ្ណៈ: កាល៧៦?

យុន: ហ្នឹងអើយ។

វណ្ណៈ: កាល៧៦នៅអង្គជ័យ?

យុន: បា!

វណ្ណៈ: ម៉ែងធ្វើស្រែនៅអង្គជ័យបានយូរទេ?

យុន: បាន១ឆ្នាំ គេលុតដំយើងទាល់តែយើងទន់ភ្លន់បន្តិចទៅ។

វណ្ណៈ: ពេលម៉ែងឆ្នាំ៧៦ម៉ែងនៅអង្គជ័យហ្នឹង ពេលហ្នឹងដូចជាមានគេចាប់យុទ្ធជនណាដែលមានសមត្ថិភាពមិនល្អ ឬក៏យុទ្ធនារីណាដែលអង្គការមិនទុកចិត្តអីគេចាប់ខ្លួនមានទេពេលហ្នឹង?

យុន: ពេលហ្នឹងគេអត់ទាន់ចំរាញ់ទេ។

វណ្ណៈ: គេអត់ទាន់ចំរាញ់ទេ?

យុន: បា!

វណ្ណៈ: គេឲ្យយើងនៅធម្មតា?

យុន: គេឲ្យយើងនៅធម្មតា។

វណ្ណៈ: ចុះក្រោយមកទៀត?

យុន: ក្រោយមកទៀតឆ្នាំ៧៧។

វណ្ណៈ: ឆ្នាំ៧៧ហ្នឹងម៉ែងនៅណាវិញ?

យុន: គេឲ្យខ្ញុំមកនៅក្រោយទឹកថ្លា។

វណ្ណៈ: គេឲ្យម៉ែងមកនៅក្រោយទឹកថ្លា?

យុន: ហ្នឹងអើយ។

វណ្ណៈ: នៅទឹកថ្លាគេឲ្យម៉ែងធ្វើអី?

យុន: កាលហ្នឹងពួកកូរ៉េគេមកធ្វើរោងចក្រ។

វណ្ណៈ: មិនមែនចិនទេ កូរ៉េ?

យុន: មិនមែនចិនទេក៏កូរ៉េ ។

វណ្ណៈ: កូរ៉េហ្នឹងកូរ៉េខាងណា?

យុន: កូរ៉េខាងជើង ។

វណ្ណៈ: ចាំច្បាស់ទៀត ។

យុន: គេឲ្យមកធ្វើរោងចក្រ ហើយគេឲ្យពួកខ្ញុំហ្នឹងសាងសង់រោងចក្រជាមួយពួកកូរ៉េហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: មិនមានដឹងទេថារោងចក្រហ្នឹងគេធ្វើអី?

យុន: រោងចក្រហ្នឹងគេដាក់ម៉ាស៊ីនកាត់ឡើង គេធ្វើគ្រឿងចក្រត្រាក់ទ័រឡានអី ។

វណ្ណៈ: ត្រាក់ទ័រឡាន?

យុន: បា!

វណ្ណៈ: មានធ្វើបាទនូវ?

យុន: ធ្វើគ្រឿង ដូចជាគ្រឿងគេខូចអញ្ចឹងគេយកមកធ្វើ ។

វណ្ណៈ: អញ្ចឹងគេធ្វើហ្នឹងគេបំរុងដំឡើងឡានដំឡើងអីត្រាក់ទ័រនៅស្រុកខ្មែរតែម្តង?

យុន: ហ្នឹងអើយ គេមិនទាន់បានដំឡើងទេ គេគ្រាន់តែធ្វើ ។

វណ្ណៈ: មានដឹកសម្ភារៈមកខ្លះនូវ?

យុន: ដឹកមកហើយតែមិនមែនយកមកដាក់នៅកន្លែងនេះទេ ព្រោះកន្លែងនេះគ្រាន់តែរោងចក្រធ្វើទេ ណា ហើយធ្វើគ្រឿងទេ ហើយពេលធ្វើគេយកទៅធ្វើនៅកន្លែងអូរដីមណ្ឌល ស្ពាល់អូរដីម ទេ?

វណ្ណៈ: ស្ពាល់ ទៅកន្លែងអូរដីមវិញ ។

យុន: បា!

វណ្ណៈ: ប៉ុន្តែរយៈដែលនៅក្នុងសម័យខ្មែរក្រហមពីរបីឆ្នាំហ្នឹង មិនអត់ទាន់ឃើញថាបានដំឡើងចេញជា រូបរាងឡានឬក៏ត្រាក់ទ័រអីមកទេ?

យុន: អត់ឃើញ ។

វណ្ណៈ: អត់ទាន់ទេណោះ?

យុន: ឃើញតែជំនួយរបស់គេមក ។

វណ្ណៈ: ជំនួយរបស់ពីណាគេ?

យុន: របស់ចិន របស់កូរ៉េ ហើយហ្នឹងយូហ្គូស្លាវី ។

វណ្ណៈ: ចុះម៉េចបានមីនចាំសាសន៍ហ្នឹងច្បាស់ម្ល៉េះ វាមានលក្ខណៈខុសគ្នាដែរឬក៏ម៉េច?

យុន: មានលក្ខណៈខុសគ្នា វាមកដូចជាអាត្រាក ឡាន ហើយរបស់ចិនផ្សេង របស់កូរ៉េផ្សេង របស់យូហ្គូស្លាវីផ្សេង ។

វណ្ណៈ: ចុះមីននៅក្នុងពេលហ្នឹងដែលមីននៅជាន់ក្រឡឹងហ្នឹងមីននៅរហូតដល់៧៧៧ ឬក៏មានការផ្លាស់ប្តូរ យ៉ាងម៉េចទៀត?

យុន: អត់ទេ ។

វណ្ណៈ: នៅហ្នឹងរហូត?

យុន: នៅហ្នឹងរហូតទាល់តែគេទម្លាក់គ្រាប់បែកនៅភ្នំពេញបាននាំគ្នាដើរចេញមក ។

វណ្ណៈ: នាំគ្នាដើរចេញ?

យុន: ហ្នឹងអើយ ។

វណ្ណៈ: ចុះមីននៅពី៧៧ដល់៧៧៧?

យុន: ហ្នឹងអើយ ។

វណ្ណៈ: អញ្ជឹងកន្លែងជាន់ក្រឡឹងហ្នឹងមីនមានស្គាល់ប្រធានគ្រប់គ្រងនៅហ្នឹងទេ?

យុន: ស្រី ។

វណ្ណៈ: ពីណាគេ?

យុន: មេប្រុសខ្ញុំអត់ស្គាល់ទេ ព្រោះខ្ញុំភ្លេចបាត់ហើយ ។

វណ្ណៈ: អញ្ជឹងស្រីពីណាគេ?

យុន: យាយ លី ។

វណ្ណៈ: យាយ លី ដដែល?

យុន: មិនមែនទេយាយ លី ផ្សេងទៀត យាយ លីហ្នឹងអាយុ៦០ ហើយ ។

វណ្ណៈ: កាត់ឈ្មោះអីលីទៅ?

យុន: ខ្ញុំអត់ស្គាល់ទេ ។

វណ្ណៈ: ឈ្មោះ លី ដែរ?

យុន: ហ្នឹងអើយ ហើយយាយ លី ក៏នោះនៅអង្គជ័យទេ ។

វណ្ណៈ: នៅជាមួយយាយ លីហ្នឹងរហូតឬក៏ក្រោយមកគេចាប់ខ្លួនយាយលីហ្នឹងទៅបាត់?

យុន: អត់មានបានចាប់ទេ ។

វណ្ណៈ: ចុះនៅកន្លែងមីនក៏អត់មានបាត់ខ្លួនដែរណោះ?

យុន: មាន ។

វណ្ណៈ: មានដែរ?

យុន: មាន ។

វណ្ណៈ: ម៉េចបានបាត់?

យុន: មិនដឹងតើមានរឿងអីបានគេចាប់ខ្លួនយកទៅ ។

វណ្ណៈ: ចាប់ស្រីៗ ឬប្រុស?

យុន: ស្រីក៏ចាប់ ខ្ញុំឃើញខាងអូរដើម ខាងអូរដើមហ្នឹងពេលហ្នឹងឃើញគេមានស៊ីបបរហើយនឹងបង្កើម ពេលព្រឹកហ្នឹងហើយពុលថ្នាំ ហើយមួយអង្គភាពគេហ្នឹង មានតែខ្ញុំទេដែលអត់ពុល ខ្ញុំឆ្ងល់ដែរ មានតែខ្ញុំទេដែលស៊ីហើយអត់ពុលហ្នឹងគេ ហើយអាខ្លះពុលក្នុងអញ្ចឹងទៅគេយកទៅដេកនៅពេទ្យ រុស្ស៊ីយើងនៅភ្នំពេញនេះ ។

វណ្ណៈ: តែគ្រាន់យែពុលទេអត់មានស្លាប់អីទេ?

យុន: អត់អីទេព្រោះគេយកទៅពេទ្យទាន់ណា តែមិនដឹងថាស្រីហ្នឹងជាអ្នកដាក់ថ្នាំឬក៏អ្នកណាដាក់ព្រោះ បបរហ្នឹងខ្ញុំវាមិនដឹងដែរ តែឃើញស្រីពីរនាក់ហ្នឹងសុទ្ធតែនៅស្រុកក្រូចឆ្មារ ។

វណ្ណៈ: ឈ្មោះអីដែរអ្នកដែលគេចាប់ទៅហ្នឹង?

យុន: មួយឈ្មោះញ៉ាំ ហើយមួយទៀតឈ្មោះយុន ។

វណ្ណៈ: គាត់ចុងភៅមែន?

យុន: គាត់ចុងភៅ ។

វណ្ណៈ: ហើយបបរហ្នឹងបបរហូបមែន?

យុន: បបរហូបហ្នឹង បបរបង្កើម ។

វណ្ណៈ: បង្កើមអីគេបានពុលហ្នឹង បបរពោត បបរដំឡូងប្រាំក៏បបរអី?

យុន: បបរសណ្តែកលាយជាមួយអង្ករដំណើប ។

វណ្ណៈ: អញ្ចឹងដាក់ថ្នាំហើយបានពុលណោះ បើអត់ដាក់ថ្នាំវាមិនពុលទេ?

យុន: ខ្ញុំមិនដឹងតើដាក់អីទេ តែខ្ញុំស៊ីទៅវាមិនឃើញពុលទេ ហើយគេគ្រប់គ្នាវាពុល ។

វណ្ណៈ: ពុលមែនឬក៏ធ្វើណោះ?

យុន: ធ្វើអីច្រើនគ្នាអញ្ចឹង ទាល់តែយើងអ្នកកម្លាំងខ្លាំង ដូចខ្ញុំអីកម្លាំងខ្លាំងអត់នាយពុលទេ ល្មមៗ វា អត់ពុលទេ អញ្ចឹងបានខ្ញុំតស៊ូក្នុងសម័យនោះបានរស់ណា បើខ្សោយត្រូវរងរបំ ហើយរងរបំណា រងរបំ៧៧ហ្នឹង ។

វណ្ណៈ ចុះមីនដូចជា នៅក្នុងសម័យខ្មែរក្រហម ហ្នឹងមីនមានបានទៅទស្សនាមើលកុនភាពយន្តអីទេ?

យុនៈ នៅណាហ្នឹង?

វណ្ណៈ នៅភ្នំពេញយើងហ្នឹង ។

យុនៈ មាន ។

វណ្ណៈ បានមើលកុនមើលអីដែរណោះ?

យុនៈ មើល ។

វណ្ណៈ ហើយមីនមានដែលបានមើលកុនមើលអីដូចពួកកូរ៉េដូចអីនិយាយលេងជាមួយបានទេ?

យុនៈ និយាយបាន ។

វណ្ណៈ និយាយលេងបាន?

យុនៈ ធ្វើការជាមួយគ្នា ។

វណ្ណៈ ហើយពួកហ្នឹងអត់មានប្រកាន់អីទេ?

យុនៈ អត់ទេ ។

វណ្ណៈ មានអ្នកបកប្រែទេ?

យុនៈ ពួកនិស្សិត សុទ្ធតែពួកនិស្សិតខ្ពស់ៗណាស់មិនមែនទាបទេ ។

វណ្ណៈ ហើយគេនិយាយភាសាអីគេ?

យុនៈ និយាយខ្មែរ គ្រាន់តែគេនិយាយខ្មែរមិនច្បាស់ដូចយើងណា ។

វណ្ណៈ ពួកហ្នឹងម៉េចចេះខ្មែរ?

យុនៈ ចេះ ។

វណ្ណៈ ពួកចិនពួកកូរ៉េហ្នឹង?

យុនៈ ហ្នឹងអើយ ។

វណ្ណៈ អញ្ចឹងមានតែវារៀន ។

យុនៈ បា!

វណ្ណៈ ចេះមួយម៉ាត់ៗ?

យុនៈ មួយម៉ាត់ៗ អីវាសរសេរអក្សរខ្មែរយើងជាងយើងទៅទៀត ។

វណ្ណៈ មិនមែនពួកសាសន៍ហ្នឹងទេអី?

យុនៈ សាសន៍ហ្នឹងអើយ ។

វណ្ណៈ អញ្ចឹង?

យុន: អាហ្នឹងពួកនិស្សិត បើពួកកម្មករទាល់តែមានអ្នកបកប្រែ ។

វណ្ណ: ចុះម៉ឺងកាលជំនាន់បីឆ្នាំនៅក្នុងភ្នំពេញហ្នឹង ម៉ឺងមានឃើញជនបរទេសមកច្រើនទេ?

យុន: អត់សូវមានទេ ។

វណ្ណ: ម៉ឺងមានដែលទៅលេងរ៉ាំរ៉ៃទេ?

យុន: មុខរ៉ាំរ៉ៃអាសាទៅដែរហ្នឹង មិនមែនទៅដើរលេងទេ កាលសម័យនោះគ្នាពេលដើរលេងទេ ។

វណ្ណ: មានតែពេលធ្វើការ?

យុន: មានតែពេលធ្វើការ ។

វណ្ណ: ហើយម៉ឺងមានចង់ទៅលេងស្រុកកំណើតអីទេកាលហ្នឹង?

យុន: អត់មានពេលទៅទេ ។

វណ្ណ: អត់សុំទៅទេណោះ?

យុន: អត់សុំទេ ។

វណ្ណ: ណាមួយឪពុកម្តាយស្លាប់អស់ផង ។

យុន: មិនដឹងទៅដូរណាមកដូរណីនោះទេ ។

វណ្ណ: អត់ស្គាល់ដូរទៅទៀត?

យុន: ហ្នឹងអើយ ។

វណ្ណ: ចុះបងប្អូនអីអត់ដែលបានទាក់ទងគ្នាអីទេ?

យុន: អត់មានបានទាក់ទងគ្នាទេ ។

វណ្ណ: ចុះម៉ឺងដូចជាកាលហ្នឹងកន្លែងម៉ឺងបាត់គ្នាប៉ុន្មាននាក់ ឬក៏បាត់តែគ្នា២នាក់ហ្នឹងទេ?

យុន: បាត់គ្នាច្រើនណាស់ តែបើតាមខ្ញុំចាំហើយខ្ញុំឃើញហ្នឹងភ្នែកហ្នឹង៤នាក់ តែខ្ញុំអត់ចាំឈ្មោះគេទេ ។

វណ្ណ: គេចាប់ហ្នឹងម៉ឺងឃើញសកម្មភាពគេចាប់យ៉ាងម៉េច គេហៅឡើងឡាន?

យុន: គេចាប់បងហ្នឹង ចាំមើលខ្ញុំនិយាយ ប្រុសៗប្រហែលជាអាយុខ្លះៗ៣០ អញ្ជឹងណា ហើយពួកខ្ញុំនារីហ្នឹងគេយកទៅធ្វើជាលេសណា ធ្វើលេសធ្វើជាមានគ្នាណាហៅទៅធ្វើជាប្រជុំគ្នាជុំវិញដុះថ្មហ្នឹង ហើយគេសុទ្ធតែដាក់ពួកខ្ពស់ៗឲ្យអង្គុយណា ហើយដូចយើងអត់ដឹងចេះតែអង្គុយទៅប្រុសៗគេអង្គុយមួយចំហៀងអញ្ជឹងទៅ ហើយអត់ដឹងថាគេជាអ្នកចាប់ប្រុសៗ ៤នាក់ហ្នឹងទេ ដល់ពេលនេះគេបើករ៉ាំរ៉ៃនេះហើយគេយកមកចាប់បងគ្រីបៗ ។

វណ្ណ: អញ្ជឹង?

យុន៖ ហ្នឹងអើយ ដល់ពេលចាប់ចងក្រងខ្ញុំភ្នែកសអត់ហ៊ានធ្វើអីព្រោះខ្លាចគេចាប់ខ្លួនទៀតណា ។

វណ្ណៈ៖ ហើយកាលហ្នឹងនៅក្នុងសម័យពាណិជ្ជកម្មនៅក្នុងឆ្នាំ៧៧,៧៨,៧៩,៨០អីហ្នឹង តើកន្លែងម៉ឺននៅហ្នឹងមាន កម្មវិធីរៀបការជាតូរៗអីមានទេ?

យុន៖ មាន ។

វណ្ណៈ៖ ចុះម៉ឺនកាលហ្នឹងរៀបការនូវ ឬក៏មិនទាន់ទេ,

យុន៖ មិនទាន់ទេ ។

វណ្ណៈ៖ នៅទេកាលហ្នឹង?

យុន៖ ហ្នឹងអើយ ។

វណ្ណៈ៖ កាលហ្នឹងគេរៀបការយ៉ាងម៉េចទៅ?

យុន៖ គេរៀបការគេអង្គុយអញ្ជើងទៅហើយគេឡើងនិយាយ ដូចជាមេគេមួយអញ្ជើងឡើងនិយាយ ប្រកាសតូរនេះៗ ហើយបានគេឲ្យសាមីខ្លួនឡើងប្តេជ្ញាជាចិត្តបូរដាច់គ្នាអញ្ជើងទៅណា ។

វណ្ណៈ៖ មានសិទ្ធិរើសទេ ដូចជាមានសិទ្ធិស្រលាញ់អ្នកនេះ ស្រលាញ់អ្នកនោះ ។

យុន៖ អត់បានទេ ។

វណ្ណៈ៖ ស្រេចអង្គការចាត់តាំងឲ្យ?

យុន៖ បា!

វណ្ណៈ៖ បើអង្គការឲ្យត្រូវតែយកអញ្ជើងហ្នឹង បើមិនយកមានបញ្ហា?

យុន៖ ដឹងអី តែឃើញមានគេយកទៅសម្លាប់ចោលដែរតើ សម្លាប់ចោលដូចជានៅកន្លែងនេះគេដក យកទៅកន្លែងនោះទៀតអញ្ជើងណា ។

វណ្ណៈ៖ ចុះម៉ឺនខ្ញុំសូមសួរបន្តិចទៀត ក្នុងសម័យនោះដែរកាលដែលមានចិន មានកូរ៉េខាងជើង មានយូហ្គូស្លាវីអីអញ្ជើង តើពេលដែលមានភ្ញៀវទស្សនៈកិច្ចការធំៗដូចជាតាប៉ូល ពត ឬក៏អីអៀង សារី គាត់ទៅមើលកន្លែងរោងចក្រហ្នឹងដែរឬក៏អត់មានទេ ។

យុន៖ អត់ដែលមានចុះមកកន្លែងខ្ញុំទេ ។

វណ្ណៈ៖ ចុះមានថ្នាក់ណាគេចុះទៅមើល ទៅឃើញអីទេណោះ?

យុន៖ មិនសូវឃើញមានផង មិនសូវឃើញមានភ្ញៀវណាទៅទស្សនៈកិច្ចទេ ។

វណ្ណៈ៖ ចុះម៉ឺនដូចជានៅក្នុងសម័យហ្នឹងយើងនៅតែក្នុងភ្នំពេញ ហើយនៅក្នុងភ្នំពេញដូចជាមិនសូវបាន ហូបចុកគ្រប់គ្រាន់ ហើយតើម៉ឺនមានដឹងថានៅតាមជនបទអីមានការលំបាករវៃទាអីម៉ឺនមានដឹង ទេកាលជំនាន់ហ្នឹង?

យុន៖ អត់ គេអត់ឲ្យដឹងអីទេ ។

វណ្ណៈ៖ អត់មានបានដឹងទេ?

យុន៖ បា! អាបងប្អូនឯងបំបែកឯងបំបែក រស់ម៉េចរស់ទៅក៏យើងអត់បានដឹងដែរ ។

វណ្ណៈ៖ ពេលដឹងៗ ក្រោយមកវិញទេ?

យុន៖ ដឹងក្រោយ ។

វណ្ណៈ៖ ថាស្លាប់ប្អូនមួយហ្នឹងដឹងក្រោយទេណោះ?

យុន៖ ដឹងក្រោយ អត់មានដឹងទេ កាលនោះបងខ្ញុំស្លាប់តាំងពី៧៦ នោះគេវែទម្នាក់ទឹកណា ហើយ
ពេលនោះខ្ញុំដេកយល់សប្តិឃើញថាបងស្លាប់ហើយ ។

វណ្ណៈ៖ អ្វីមានយល់សប្តិឃើញដែរ?

យុន៖ យល់សប្តិឃើញ ។

វណ្ណៈ៖ តែមិនបានដឹងទេ គ្រាន់តែដឹងតាមយល់សប្តិទេណោះ?

យុន៖ ហ្នឹងអើយ ។

វណ្ណៈ៖ ដល់ពេលក្រោយ៧៧ បានដឹង?

យុន៖ ហ្នឹងអើយ ។

វណ្ណៈ៖ ចុះម៉ឺងដូចជាពេលដែលរៀនគណនាមន្តវិទ្យាមកដល់ស្រុកខ្មែរនៅថ្ងៃ៧៧មករានៅក្រុងភ្នំពេញ ម៉េច
បានជាម៉ឺងអត់មានចិត្តត្រលប់ទៅស្រុកកំណើត ហើយម៉េចបានជារត់មកព្រំដែនវិញ ។

យុន៖ អត់ស្គាល់ដូរ ។

វណ្ណៈ៖ ម៉ឺងអត់ស្គាល់ដូរទៅដូរ?

យុន៖ ហើយអត់មានអីជិះទៅ អត់ហ៊ានដើរ ។

វណ្ណៈ៖ អញ្ជឹងក៏រត់មកតាមគេមក?

យុន៖ ចេះតែមកៗ ទៅ ។

វណ្ណៈ៖ គេកៀងមកប្តូរក៏រត់តាមគ្នា?

យុន៖ អត់មានគេកៀង មានតែគេរត់ចោលយើងទៀត ហើយយើងដើរតែ២០ នាក់ហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ ហើយម៉ឺងមិនសម្លឹងនៅភ្នំពេញចាំយកដូរមួយនៅហ្នឹង?

យុន៖ ទូងទាំងៗ អ្នកណាហ៊ានទៅ ។

វណ្ណៈ៖ ហើយបើតាមម៉ឺងគិតម៉ឺងធ្លាប់នៅភ្នំពេញ ម៉ឺងគិតថាទ្រព្យសម្បត្តិដែលទីក្រុងដែលពួកខ្មែរក្រហម
រំដោះបានហើយ ហើយនៅក្នុងឃ្លាំងអីហ្នឹង ម៉ឺងគិតថាច្រើនទេរបស់របរ?

យុន៖ អត់ឃើញផង ព្រោះគេប្រមូលអស់ហើយ ។

វណ្ណៈ៖ អត់មានបានឃើញអីទេណោះ?

យុន៖ អត់មានឃើញអីទេ ។

វណ្ណៈ៖ ដល់ពេលគេចូលមកគេយកទៅអស់ហើយមើលទៅ?

យុន៖ គេយកអស់ហើយ ។

វណ្ណៈ៖ ហើយយើងរត់ហ្នឹងរត់តែខ្លួនទេទេអត់មានយកអីទៅតាមទេ?

យុន៖ យើងមកហ្នឹងសូម្បីតែស្លាបព្រាហូបបាយមួយក្បាលផង ។

វណ្ណៈ៖ អញ្ចឹង?

យុន៖ ហ្នឹងអើយ ។

វណ្ណៈ៖ អត់ចាំរកមាសអីនៅក្នុងភ្នំពេញទេ?

យុន៖ អត់ រត់មកដល់កំពង់ស្ពឺ ដាច់បាយ រត់មកដាច់បាយដល់កំពង់ស្ពឺដូចថាកន្លែងហ្នឹងគេអាណិត យើង តែគាត់អត់មានអង្ករឲ្យយើងហូបទេណា គាត់ទ្រូមកទឹកភ្នែកពីលើមក ហើយគាត់ថាអូន អើយហូបទៅនេះអីអត់មានអង្ករអត់មានបាយទេ អូនឯងហូបទឹកភ្នែកក៏បានហូបស្ករក៏បាន ។

វណ្ណៈ៖ កាល៧៧ ហ្នឹងខ្ញុំដឹងក្តីដែរ កាលហ្នឹងខ្ញុំដឹងដែរ កាលហ្នឹងខ្ញុំចាំបានថាទាហ៊ានខ្លះរៀនណាមបាញ់ គ្រូវ៉ែងអីហ្នឹង ហើយរត់ចូលភូមិជួយរុំជួយអីឲ្យ ហើយឲ្យបាយឲ្យអីគាត់ នារីយុវជនអីហ្នឹង បានចាស់ៗ ក្នុងភូមិប្រាប់ថាអូនអើយទៅដុះទៅអីទៅ តែមិនដឹងទេព្រោះពួកនោះចេះតែថាខ្លាច យួនអារកអីច្នឹង ហើយគ្រាន់តែរុំហើយបាយតែមួយយប់ទេអត់ហ៊ាននៅទេរត់ទៅទៀតហើយ តាំងឈឺចេះតែចាំទៅមិនដឹងយ៉ាងណាយ៉ាងណាទៅតាមផ្លូវ ។

យុន៖ រឿងថាយួនអារកនោះដូចជាមិនខ្លាច សំខាន់ខ្លាចអាត្មាឯងវ៉ែចោលហ្នឹងហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ ម៉េចបានខ្លាចក្នុងវិញ?

យុន៖ ចុះសម័យហ្នឹងយើងទៅអត់មានច្បាប់អត់មានទម្លាប់អីគេវ៉ែចោល ។

វណ្ណៈ៖ អញ្ចឹង?

យុន៖ ហ្នឹងអើយ ។

វណ្ណៈ៖ ខ្មែរក្រហមដូចគ្នាក៏ដោយ?

យុន៖ ហ្នឹងអើយ ។

វណ្ណៈ៖ យើងអ្នកធ្វើការមិនមែនថាខ្មែរក្រហមទេ ឲ្យតែយើងធ្វើការក្នុងសម័យហ្នឹងខ្លាចក្នុងវិញដែរ?

យុន៖ ហ្នឹងអើយ ។

វណ្ណៈ: ខ្លាចពួកនារតីឬក៏ខ្លាចពួកបុរាណ?

យុន: អត់ទេយើងខ្លាចមនុស្សហ្នឹងហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: រត់មកតាមដូរមានខ្លាចអញ្ចឹងទេ?

យុន: ខ្លាចដែរហ្នឹងគ្រាន់ថាវាមានគ្នាច្រើន ចិត្តមនុស្សវាមិនមែនដូចគ្នាទាំងអស់ឯណា ។

វណ្ណៈ: ចុះមីនរត់មកហ្នឹងមានភ័យទេកាលហ្នឹង?

យុន: ភ័យណាស់ និយាយមិនភ័យម៉េច ។

វណ្ណៈ: មីនរត់ដំបូងជិះឡានមកឬក៏ដើរមក?

យុន: ដើរចេញពីកន្លែងហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: ដើរកាត់តាមដូរណា?

យុន: តាមរ៉ាវទេះភ្លើង ហើយចេះតែដើរមកទៀត ។

វណ្ណៈ: ដើរតាមរ៉ាវទេះភ្លើងណោះ?

យុន: ដើរតាមរ៉ាវទេះភ្លើងជាមួយគ្នាយើងហ្នឹង កន្លែងគេហាត់យន្តហោះពោធិ៍ចិនតុងហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: ចុះមីនធ្វើដំណើររយៈពេលប៉ុន្មានខែដែរបានមីនមកដល់ព្រំដែន?

យុន: ចាំមើលមុនដំបូងដើរចេញមកដល់ទីរាល់យើងនេះ ។

វណ្ណៈ: បាទ! ដល់ពេលដល់កំពង់ស្ពឺនៅហ្នឹងសិនឬក៏ម៉េច?

យុន: ដល់កំពង់ស្ពឺនៅស្រុកទីរាល់ នៅធ្វើស្រែហ្នឹងបានមួយខែ ។

វណ្ណៈ: បានមួយខែបានចេញទៀត?

យុន: ហ្នឹងអើយ ។

វណ្ណៈ: ចេញមកណាវិញ?

យុន: ចេញទៅកាប់ព្រៃហ្នឹង ហើយចេញពីកាប់ព្រៃហ្នឹងចេញមកលាច ។

វណ្ណៈ: កាប់ព្រៃមកដល់លាច លាចពោធិ៍សាត់ហ្នឹងមែន?

យុន: លាចពោធិ៍សាត់ហ្នឹង ស្ទឹងលាច ។

វណ្ណៈ: បាទ!

យុន: មកឈប់ដេកនៅស្ទឹងលាចហ្នឹងមួយយប់ ។

វណ្ណៈ: ហើយទៅណាទៀត?

យុន: ដេកបានមួយយប់ ព្រឹកឡើងឃើញឡានគេឡានខាងណាទេអាឡានចិនគេមកដឹក ឡានប្រហែល ៦២០ គ្រឿង ។

វណ្ណៈ: មកដឹកបានមកដល់ព្រំដែនហ្នឹង?

យុន: អត់ដល់ទេ ដឹកពីលាចហ្នឹងមកដាក់នៅស្ទឹងកោះក្រឡ ។

វណ្ណៈ: ដឹកទាំងប្រដាជនដែរឬអត់ទេ?

យុន: ដឹកកម្មកររោងចក្រ ។

វណ្ណៈ: មកដល់កោះក្រឡ កោះក្រឡបាត់ដំបងហើយណោះ?

យុន: បា! ដូចជាកោះក្រឡអីក៏ស្ទឹងសង្កែទេ?

វណ្ណៈ: ស្ទឹងសង្កែក៏នៅបាត់ដំបងដែរ ។

យុន: មកហ្នឹងដេកហ្នឹងបានមួយយប់ដើរ អាហ្នឹងដើរហើយណា ។

វណ្ណៈ: ចុះពេលដែលម៉ឺនចាប់ចេញរត់ពីភ្នំពេញមកដល់កំពង់ស្ពឺ មកពោធិ៍សាត់ បាត់ដំបងអញ្ជឹងតើម៉ឺន
មានឃើញមានមនុស្សតាមដូរដោយសារអត់អាហារទេ ឬចាស់ជរាដើរមិនរួច ឬក៏មានទុក្ខ
លំបាកតាមដូរមានទេ?

យុន: អត់មានទេ ។

វណ្ណៈ: អញ្ជឹងក្រុមម៉ឺនរត់គ្នាប៉ុន្មាននាក់?

យុន: រត់ច្រើនណាស់ ប្រដាជនផង កម្មករផងដើរឡើងពេញទឹកពេញដី ។

វណ្ណៈ: អញ្ជឹងពេលមកដល់ក្នុងព្រៃមានចាញ់ស្លាប់អីទេ?

យុន: មានទាន់ចាញ់ណាថ្មីៗ ។

វណ្ណៈ: ហ្នឹងអើយ ហើយម៉េចទៀត ដើរកាត់ព្រៃហើយម៉ឺនមកដល់ណាទៀត ដើរចេញពីស្ទឹងសង្កែ?

យុន: មានណា ដើរមួយព្រឹកហ្នឹងដើរមកដល់ស្តៅ ។

វណ្ណៈ: មកដល់ស្តៅ?

យុន: នេះស្តៅយើងនេះ ។

វណ្ណៈ: អ័ស្តៅនៅប៉ែនលិនហ្នឹង?

យុន: បា! ប៉ែនលិននៅបាត់ដំបងនៅឡើយ ។

វណ្ណៈ: បាទ! ស្តៅបាត់ដំបងហើយយ៉ាងម៉េចទៀតទៅ?

យុន: មកដល់ហ្នឹងគេអត់ឲ្យដើរទៀតទេ ឡានគេមកយកម្តងទៀតហើយ ។

វណ្ណៈ: យកឡានទៀត?

យុន: បា!

វណ្ណៈ: ដឹងឡានហ្នឹងដាក់នៅណាទេ?

យុន៖ ដាក់នៅភូមិសាងរ៉ាងយើងនៅបរិវេណនេះ ។
 វណ្ណៈ៖ ហ្នឹង?
 យុន៖ បា!
 វណ្ណៈ៖ ចុះមីងនៅបរិវេណ?
 យុន៖ នៅសាងរ៉ាង ។
 វណ្ណៈ៖ សាងរ៉ាងហ្នឹងដីខ្មែរមែន?
 យុន៖ ខ្មែរហ្នឹងអើយ ភូមិហ្នឹងភូមិសាងរ៉ាង ។
 វណ្ណៈ៖ ដីខ្មែរដែរ?
 យុន៖ បា!
 វណ្ណៈ៖ ហើយយ៉ាងម៉េចទៀត?
 យុន៖ មកនៅហ្នឹងបានមួយខែ ។
 វណ្ណៈ៖ បានមួយខែហើយមកណាទៀត?
 យុន៖ បានមួយខែហ្នឹងបានដើរទៀត ។
 វណ្ណៈ៖ ទៅណា?
 យុន៖ ទៅម៉ក់ហ្នឹង ។
 វណ្ណៈ៖ អ្នកទៅម៉ក់ហ្នឹងម៉ាត់ឡូនោះវិញ?
 យុន៖ ហ្នឹងអើយ បក់ទៅនោះវិញ ។
 វណ្ណៈ៖ ហើយម៉េចទៀតទៅ ដល់ម៉ក់ហ្នឹងម៉ាត់ឡូហើយមីងទៅណាទៀត?
 យុន៖ មកដល់ម៉ក់ហ្នឹងហើយនៅហ្នឹងបានមួយខែទៀត ។
 វណ្ណៈ៖ ហើយទៅណាទៀត?
 យុន៖ ចុះមកនៅ...ដល់រឿងកំសត់ហើយ ។
 វណ្ណៈ៖ កំសត់ម៉េច?
 យុន៖ ដល់រឿងរាល់បាក់ ដល់រ៉ែក្នុង ។
 វណ្ណៈ៖ ចុះមីងមកដល់នេះឆ្នាំ៧៧ដដែលទេ ដើរប្រហែលជាប៉ុន្មានខែ?
 យុន៖ ៧៧ហ្នឹងឆ្នាំមមី ។
 វណ្ណៈ៖ មកដល់ព្រំដែនហ្នឹងឆ្នាំ៧៧ណោះ?
 យុន៖ បា!

វណ្ណៈ: អត់ស្គាល់តាហុង អត់ស្គាល់តាកាព តាកនអីទេ?

យុន: អត់ទេ បើតាកនស្គាល់ច្បាស់ណាស់ ដឹងថាតាកនគាត់ជាគណៈតំបន់ ។

វណ្ណៈ: តាតំកាលហ្នឹងជាប្រធានកងពល?

យុន: អត់ទេ ខ្ញុំដឹងតែថាកាលហ្នឹងគាត់ជាគណៈតំបន់ ។

វណ្ណៈ: គណៈតំបន់ហ្នឹងមិនសំដៅលើជំនាន់ណា?

យុន: ជំនាន់ហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: ជំនាន់ក្រោយ៧៧ហ្នឹងមែន?

យុន: នៅ៧៧ហ្នឹងឯង ។

វណ្ណៈ: ហ្នឹងតំបន់ប៉ុន្មានដែរតាកនហ្នឹង?

យុន: ខ្ញុំដឹងតំបន់ប៉ុន្មានដែរ កាលហ្នឹងឃើញគាត់ចុះធ្វើការ ពេលហ្នឹងខ្ញុំធ្លាក់ខ្លួនទៅនៅតាមភូមិ ។

វណ្ណៈ: តាកនទៅកាន់នៅខាងចក្រី?

យុន: ហ្នឹងអើយ និយាយរួមមួយតំបន់ហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: តាកននៅចក្រី ហើយតាហុងនៅម៉ាឡៃនៅអីអញ្ចឹងទៅ?

យុន: ហ្នឹងអើយ ។

វណ្ណៈ: ហើយតាអៀង សារីគាត់នៅខាងម៉ាឡៃដែរ?

យុន: មិនដឹងទេព្រោះពេលនោះគេបិទមុខអស់ហើយ ។

វណ្ណៈ: អញ្ចឹង?

យុន: បា! គេមិនឲ្យយើងឃើញទេ ពេលនោះខ្ញុំធ្លាក់ខ្លួនហើយខ្ញុំនឹកឃើញថាយើងចេះតែនៅតាម
ប្រជាជនអញ្ចឹងទៅណា ។

វណ្ណៈ: ចុះមិនដូចថាមិនដេញស្បៀងឲ្យទាហ្នឹង តើស្បៀងហ្នឹងបានមកពីខាងណាមិនមានដឹងទេ?

យុន: កាលហ្នឹងរបស់ខ្មែរយើងនៅឡើយ ។

វណ្ណៈ: ហើយចុះដូចជាគ្រាប់រំសេវអីនោះ ក្រោយមកទៀតនោះ?

យុន: អត់ដឹងថាគេបានពីណាមកទេ ។

វណ្ណៈ: អត់មានដឹងថាគេបានពីចិនឬក៏បានពីណាមកទេ?

យុន: អត់ដឹងទេ ពេលនោះអត់មានដឹងទេ ។

វណ្ណៈ: ដឹងតែជញ្ជូន?

យុន: ខ្ញុំអត់សូវបានជញ្ជូនផង ។

វណ្ណៈ: ចុះម៉ឺនសកម្មភាពម៉ឺននិយាយមើលថាវាលំបាកយ៉ាងម៉េចខ្លះ ហើយវាយ៉ាងម៉េចនៅពេលវៃគ្នា ម្តងៗ ជាមួយយូនអី?

យូន: និយាយមិនបានទេព្រោះវាលំបាកហួសពីការគិត ហួសពីការស្មានហើយ ដេកក្នុងដីក្នុងអី មាន កន្ទេលមានខ្នើយមកពីណា ។

វណ្ណៈ: អញ្ជឹងសុទ្ធតែព្រៃ?

យូន: ហ្នឹងអើយ ហើយភ្លៀងលិចភ្លៀងអីមក ។

វណ្ណៈ: មានចាញ់ស្លាប់ផង ហើយមានត្រូវគ្រាប់ផង ត្រូវមិនត្រូវអីហូរហែរមក ។

យូន: ហ្នឹងអើយត្រូវគ្រាប់ត្រូវមិនហូរហែរដែរ តែនិយាយវាមិនត្រូវទេ វាហួសពីការលំបាកហើយ ប៉ុន្តែដូចជាមនុស្សចេះតែរស់ទៅបើវាប្រុងតែរស់ហើយ បើវាលំបាកនោះមិនដឹងជាវែកពុនទៅ ណាអស់ទេ ។

វណ្ណៈ: ពេលលំបាកម៉ឺនមានចាប់ផ្តើមនឹកស្រុកកំណើត នឹកផ្ទះឬក៏មិននឹកទេ?

យូន: ចេះតែនឹកដែរតែមិនដឹងទៅណាចេះតែនៅៗ ជាមួយគេទៅ ព្រោះលុយក៏យើងអត់មាន ដល់ ពេលអញ្ជឹងចេះតែទ្រាំនៅទៅ ។

វណ្ណៈ: ចុះម៉ឺនដូចជាពេលហ្នឹងមានជំនួយកាកបាទក្រហមអីចូលមកជួយដែរទេ?

យូន: អត់មានទេ ។

វណ្ណៈ: អត់ទាន់មានកាកបាទចូលមកទៀត?

យូន: នូវ ។

វណ្ណៈ: ឆ្នាំណាបានមានកាកបាទមានអី?

យូន: កាកបាទក្រហម?

វណ្ណៈ: បាទ!

យូន: ដូចជាខែ៧ អីក៏ខែ១០ ទេ ។

វណ្ណៈ: ខែ៧?

យូន: ហ្នឹងអើយ ។

វណ្ណៈ: ចុះយើងដល់ពេលរៀនណាមនៃបុកចូលមក យើងមានរត់ទៅជុំទៅអីទេម៉ឺន?

យូន: ទៅតើ ម៉ាហឹកនិយាយអត់ទាន់ដល់វគ្គអត់ទាន់ឆ្លើយទេ ។

វណ្ណៈ: ហ្នឹងអើយ ។

យូន: អាពេលយើងនៅក្នុងព្រៃហ្នឹងពីខែ៤ ទៅដល់ខែ១០ ហើយ៧ខែ៨ចាញ់ក្រុនឆាប់ ។

វណ្ណៈ: ចាញ់?

យុន: បា! អាហ្នឹងដល់ពេលចាញ់ហើយខែ៧ខែ៨ហ្នឹង វាកំពុងតែពេញចាញ់ណាស់ ។

វណ្ណៈ: ចុះម៉ឺងចាញ់ទេ?

យុន: ខ្ញុំចាញ់ដែរក្រាន់ស្តមព្រោះវាអត់មានបាយហូប តែឲ្យក្រុនចាញ់អត់ ។

វណ្ណៈ: ខ្លះចាញ់ជ្រុះសក់ជ្រុះអីណោះ?

យុន: ស្តមក្បាលជង្គង់នេះ ។

វណ្ណៈ: ធំៗទៅ?

យុន: ធំ!

វណ្ណៈ: ហើយមានថ្នាំមានអីព្យាបាលទេ?

យុន: អត់ ។

វណ្ណៈ: អត់មានទេ?

យុន: ពិសេសអ្នកពោះធំសម្រាលកូនហើយស្លាប់ ។

វណ្ណៈ: ស្លាប់កូនមែន?

យុន: ស្លាប់ម្តាយ ។

វណ្ណៈ: ស្លាប់ម្តាយទៀត?

យុន: បា! ព្រោះវាត្រជាក់ពេក នៅព្រៃវាត្រជាក់ពេក ដូចភូមិយើងធ្វើខ្ទមតូចៗ ។

វណ្ណៈ: អត់មានធ្វើដូះធ្វើអីធំអញ្ចឹងទេកាលហ្នឹង?

យុន: មានតែព្រៃ ហើយដើមឈើធំប៉ុនៗនេះ ។

វណ្ណៈ: ឈើធំៗ?

យុន: ហ្នឹងអើយ ហើយអាតូចជ្រៀតគ្នា ។

វណ្ណៈ: មានព្រៃក្លា ព្រៃដីរីទេ?

យុន: មាន ។

វណ្ណៈ: អញ្ចឹងមានខ្លា មានដីរីទៀត?

យុន: ដីរីអត់បានឃើញទេ ។

វណ្ណៈ: ចុះខ្លា?

យុន: ខ្លាក៏វាមិនឲ្យយើងឃើញដែរ ។

វណ្ណៈ: តែសត្វតូចៗមាន ហើយដើមឈើធំៗហ្នឹង?

យុន: ដើមឈើធំៗ ហើយបេងស្អីៗ ច្រើនណាស់ ។

វណ្ណ: មិនដឹងយកទៅណាអស់ទេណោះ?

យុន: មិនដឹងយកទៅណាអស់ទេកាលហ្នឹង ។

វណ្ណ: ប៉ុន្តែចាញ់ក៏ចាញ់ដែរព្រោះមានព្រៃឈើច្រើន?

យុន: ចាញ់ កាលហ្នឹងនៅតាំងពីខែ៤,ខែ៥,ខែ៦,ខែ៧ឃើញគេបើកអង្ករឲ្យបន្តិចៗ ដែរ ហើយអ្នកខ្លះ
ចេញទៅលួចថែលួចអីអញ្ចឹងទៅ ។

វណ្ណ: ចុះម៉ឺងដូចម៉ឺងនៅជញ្ជូនគ្រាប់ ជញ្ជូនស្បៀងអញ្ចឹង ហើយក្រោយមកប្រហែលឆ្នាំណាខែណា
បានម៉ឺងរៀបការជាមួយពូ?

យុន: អាហ្នឹងចាប់ផ្តើមពីខែ១០ ខ្ញុំនិយាយពីខែ១០ មកណា អាហ្នឹងពេលកាកបាទចូលមកហើយណា ។

វណ្ណ: បាទ! ប៉ុន្តែឆ្នាំណា?

យុន: ចុងឆ្នាំហ្នឹងឯង ។

វណ្ណ: ៨០ ហើយអញ្ចឹង?

យុន: ៨០ ស្អី ចុងឆ្នាំ៧៧ហ្នឹង រួចទៅបានបានកន្លងហ្នឹងដែលប្រជាជនដែលស្លាប់ច្រើនពេកណា រួច
ទៅគេចេញទៅនៅដី៤ ខ្ញុំក៏មិនដឹងដែរ មិនដឹងថាកាលហ្នឹងគេទាក់ទងយ៉ាងម៉េចឃើញឡានគេ
មកដឹកចូលជុំ ហើយខ្ញុំអីហ្នឹងក៏ស្រវ៉ាឡើងឡានទៅជាមួយគេទៅ ។

វណ្ណ: ហើយទៅដល់ជុំយ៉ាងម៉េចទៀត?

យុន: អត់មានអីទេ ទៅដល់ជុំហ្នឹងគេព័ទ្ធរបស់ព័ទ្ធអីជិត ។

វណ្ណ: ហើយនៅហ្នឹងគេចែកអង្ករឲ្យ?

យុន: ហ្នឹងអើយគេចែកអង្ករឲ្យស្អី ។

វណ្ណ: ចុះម៉ឺងនៅពេលហ្នឹងម៉ឺងអត់ទាន់ការទេ?

យុន: នូវទេ ។

វណ្ណ: ចុះម៉ឺងនៅពេលហ្នឹងដែរម៉ឺងឃើញគេទៅស្រុកក្រៅទៅអីម៉េចម៉ឺងអត់ទៅជាមួយគេ ឬមួយម៉ឺង
អត់ចង់ទៅស្រុកក្រៅ?

យុន: និយាយដល់រឿងទៅស្រុកក្រៅទៀតហើយ ព្រោះយើងអត់មានបុណ្យវាសនាទៅហ្នឹងគេ គេទៅ
បានតើ ពេលនោះទៅបាន ។

វណ្ណ: គេមកហៅម៉ឺងដែរ?

យុន: គេអត់ហៅទេ គេឲ្យទៅយើងទៅជុំខាងដាង ។

វណ្ណៈ៖ ឆ្នាំណាមីនទៅជំរុំ មីនមានចាំឆ្នាំទេ ។

យុន៖ អាហ្នឹងប្រហែលជាចូលឆ្នាំ៨០ ហើយ ប្រហែលជាដើមឆ្នាំ៨០ ។

វណ្ណៈ៖ ជំរុំខាវដាង មានគេនាំទៅស្រុកក្រៅដែរ?

យុន៖ មាន ។

វណ្ណៈ៖ ហើយមីនអត់ទៅទេ?

យុន៖ អត់ កាលនោះមានសង្សារ ។

វណ្ណៈ៖ អត់ចង់ទៅស្រុកក្រៅទេណោះ ហើយមីនថាម៉េចមេញ ថាមីនមានសង្សារ?

យុន៖ ខ្ញុំមានសង្សារ ។

វណ្ណៈ៖ ហើយម៉េចទៀត?

យុន៖ គេបច្ចុលខ្ញុំទៅដែរតែខ្ញុំអត់ទៅ ។

វណ្ណៈ៖ ហើយសង្សារហ្នឹងគេទៅបាត់ទៅ?

យុន៖ បា! ហើយឥលូវគេនៅសុំឯហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ ទៅនៅសុំឯហ្នឹងវិញ អត់ទៅនៅអាមេរិចទេ?

យុន៖ អត់ទេ ។

វណ្ណៈ៖ ហើយបច្ចុលមីនទៅ ហើយម៉េចបានមីនអត់ចង់ទៅ មីនកិតម៉េចបានមីនអត់ទៅ?

យុន៖ កាលហ្នឹងមិនដឹងម៉េចដូចគ្នានិស្ស័យយើងវាក្មេងណា វានៅរាងឆោតៗដែរ វាមិនទាន់ចេះកិតអីនោះ ។

វណ្ណៈ៖ ប៉ុន្តែខ្លះបើមានសង្សារ បើសង្សារទៅអាចទៅជាមួយគ្នា?

យុន៖ ហ្នឹងអើយ ។

វណ្ណៈ៖ តែមីនអត់ចង់ទៅវិញ?

យុន៖ អត់ចង់ទៅ ។

វណ្ណៈ៖ មីននៅជំរុំដល់ឆ្នាំណាបានមីនការជាមួយពូ?

យុន៖ កាលហ្នឹងខែ៣ វាដើមឆ្នាំ៨០ ដែរហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ តែបើតាមខ្ញុំសម្ភាសន៍ទៅច្រើនតែឆ្នាំ៨៥ បានគេរត់ទៅជំរុំ ដែលគេហៅជំរុំ៨៥ ជំរុំខាវដាង អីអញ្ជឹងណា ឆ្នាំ៨៥ ដែលគេទៅជំរុំដែលរៀនណាមរើបុកខ្លាំងទៅគេនៅជំរុំ តែមីនទៅជំរុំតាំងពី ឆ្នាំ៨០ ?

យុន៖ អាហ្នឹងផ្សេងទៀត និយាយខុសគ្នាវាក្តីផ្សេង ។

វណ្ណៈ: អញ្ជឹងរត់ទៅជំរុំរត់ពីបីសារនោះអញ្ជឹង?

យុន: ពីរបីសារនោះ អាមួយយើងនិយាយពី៧/៧ ។

វណ្ណៈ: ហ្នឹងអើយ ។

យុន: អាមួយនិយាយពីឆ្នាំ៨៥ អាហ្នឹងខ្ញុំមានទៀត ។

វណ្ណៈ: អញ្ជឹងម៉ឺននិយាយតទៀត ឧបមាថាអញ្ជឹងឆ្នាំ៨១,៨២,៨៣ម៉ឺនចាប់រៀបការជាមួយពួនរ?

យុន: តាំងពី៨០ ។

វណ្ណៈ: អីម៉ឺនការតាំងពី៨០ ?

យុន: ហ្នឹងអើយ ពេលចូល៨០ ដើមឆ្នាំខែ៣ ។

វណ្ណៈ: ម៉ឺនការកាលខែ៣ហ្នឹង ការរៀបចាប់ដៃគ្នាប្តីក៏ម៉េច?

យុន: នៅក្នុងជំរុំ ។

វណ្ណៈ: នៅក្នុងជំរុំហ្នឹងគេការរៀបចាប់ម៉េចទៅ?

យុន: ដូចថាយើងសែនអញ្ជឹងណា ។

វណ្ណៈ: មានអាចារ្យ?

យុន: មានអាចារ្យមានអីដែរ ។

វណ្ណៈ: ហើយមានលោកសង្ឃមានអីទេ?

យុន: អត់មានទេ ។

វណ្ណៈ: អត់មានទេ មានតែអាចារ្យ មានចាស់ទុំដឹងឮ?

យុន: ហ្នឹងអើយ ។

វណ្ណៈ: ហើយម៉ឺនការកាលហ្នឹងម៉ឺនមានស្រណោះទេ ដូចថាអត់មានបងប្អូនអីនៅជិត តែម៉ឺនអត់
ស្រណោះទេធម្មតា?

យុន: ស្រណោះខ្លួនដែរ ។

វណ្ណៈ: ស្រណោះខ្លួនដែរ?

យុន: បា!

វណ្ណៈ: ហើយពេលម៉ឺនការហើយ ពូនៅតែធ្វើទ័ពដដែលប្តីក៏យប់?

យុន: អត់ទេ ចូលក្នុងជំរុំអត់មានទ័ពទៀតទេ គឺស៊ីអង្ករគេហើយអត់មានទ័ពទេ ។

វណ្ណៈ: ហើយពូនៅហ្នឹងដែរ?

យុន: នៅហ្នឹងដែរ ។

វណ្ណៈ ចុះនៅរហូតដល់ឆ្នាំណា?

យុនៈ វាមិនដល់ឆ្នាំទេ ចាំមើលការខែ៣ ចេញពីនោះបាន៧,៨ខែ ។

វណ្ណៈ បាទ!

យុនៈ ចេញមកវិញ ។

វណ្ណៈ ចេញមកណាវិញ?

យុនៈ ចេញមកនៅព្រំដែនយើងវិញនេះ ។

វណ្ណៈ ព្រំដែន?

យុនៈ មកនៅដីខ្មែរវិញ ។

វណ្ណៈ អញ្ចឹងនៅជុំវិញបាន៨ខែ?

យុនៈ បា!

វណ្ណៈ ហើយមកនៅដីខ្មែរ មកនៅដីខ្មែរហ្នឹងម៉ឺនសំដៅមើលនៅកន្លែងណា ចង់ដឹងថានៅកន្លែងណា?

យុនៈ នៅចំការចេក ។

វណ្ណៈ នៅចំការចេក ចំការចេកនៅក្នុងស្រុកអីទៅ?

យុនៈ ឥលូវហ្នឹងនៅខាងម៉ាឡៃ ។

វណ្ណៈ ចំការចេកស្រុកម៉ាឡៃដែរណោះ?

យុនៈ ហ្នឹងអើយ ។

វណ្ណៈ ហើយពីមុនមកអត់ដឹងទេ?

យុនៈ អត់ដឹងទេ ។

វណ្ណៈ ចំការចេកហើយម៉ាឡៃនៅឆ្ងាយពីគ្នា?

យុនៈ គេហៅខាងចំការដូង ។

វណ្ណៈ ចុះមីននៅខាងភូមិដូងដែរ?

យុនៈ អត់នៅភូមិដូងទេ នៅខាងចំការចេក ។

វណ្ណៈ នៅភូមិចំការចេកជិតភូមិដូងដែរ?

យុនៈ ជិតគ្នាដើរទៅមកបាន ។

វណ្ណៈ ជិតភូមិដូងម៉ាឡៃហ្នឹង?

យុនៈ ហ្នឹងអើយ ។

វណ្ណៈ មីននៅហ្នឹងរយៈពេលប៉ុន្មានទៅ?

យុន៖ កាល៨២ខ្ញុំមកនៅកីឡា១៣ ។
 វណ្ណៈ៖ អញ្ជឹងកាល៨២មកនៅកីឡា១៣ណោះ?
 យុន៖ បា!
 វណ្ណៈ៖ កីឡា១៣ហ្នឹងដូចជាមានព្រៃមានអីទេ?
 យុន៖ មាន ។
 វណ្ណៈ៖ ព្រៃច្រើន?
 យុន៖ ច្រើន ។
 វណ្ណៈ៖ អញ្ជឹងកាលម៉ឺននៅកីឡា១៣ម៉ឺននៅបានប៉ុន្មានឆ្នាំ ហើយបានប៉ុន្មានខែដែរ?
 យុន៖ ៨១,៨២,៨៣,៨៤,៨៥ ចូលដល់៨៥ហើយណា ។
 វណ្ណៈ៖ ៨៥ម៉ឺនទៅណាវិញ?
 យុន៖ ៨៦ហ្នឹងទាហានរៀនណាមកវ៉ែទេមិនចូលជំរុំសាយអេក ។
 វណ្ណៈ៖ មុននឹងវ៉ែរតំចូលជំរុំសាយអេកដែរ?
 យុន៖ ហ្នឹងអើយ ចូលជំរុំសារថ្មីទៀតហើយ ។
 វណ្ណៈ៖ ហើយនៅសាយអេករយៈពេលប៉ុន្មានបានមកនៅដីខ្មែរវិញ?
 យុន៖ ប្រហែលជា៥,៦ខែ ។
 វណ្ណៈ៖ ៦ខែមកដីខ្មែរវិញហើយណោះ?
 យុន៖ អត់នៅដីខ្មែរទេនៅដីថៃ ។
 វណ្ណៈ៖ នៅកន្លែងណាដីថៃ?
 យុន៖ នៅអូរភ្នំនោះ ។
 វណ្ណៈ៖ ផ្លាស់ជំរុំអញ្ជឹង?
 យុន៖ ផ្លាស់ជំរុំមកនៅជំរុំខ្មែរក្រហម ។
 វណ្ណៈ៖ ជំរុំនៅដីនោះ?
 យុន៖ នៅអូរភ្នំនោះ ។
 វណ្ណៈ៖ អូរភ្នំនោះហ្នឹងដីថៃដែរ?
 យុន៖ បា!
 វណ្ណៈ៖ ចុះម៉ឺនកាលម៉ឺនមកនៅម៉ាឡៃ កាល៨២,៨៣ហ្នឹងម៉ឺនមានដឹងថាសម្តេចមកសាតាំងអីដឹងទេ?
 យុន៖ អត់ដឹងទេ ។

វណ្ណៈ ចុះមីននៅអូរភ្នំនេះហ្នឹងដល់ឆ្នាំណាបានមីនមកបោះទីតាំងថាមកនៅភូមិកំណើតនៅនេះហ្នឹង?

យុន៖ ឆ្នាំ៩០ ។

វណ្ណៈ ចុះមីនចេញពីអូរភ្នំនេះហើយមីនមកនៅណាសិន?

យុន៖ អត់មាននៅណាទេ ។

វណ្ណៈ មកនៅនេះហ្នឹង?

យុន៖ ហ្នឹងអើយ តែយើងមកនៅតាមមាត់អូរ ។

វណ្ណៈ នៅតាមមាត់អូរគេហៅអូរអូទៅ ហៅអូរឡែមហ្នឹងមែន?

យុន៖ ហ្នឹងអើយ អូរព្រំដែនហ្នឹងឯង ។

វណ្ណៈ ឆ្នាំ៩០ មកនៅឡែមហ្នឹង?

យុន៖ បា!

វណ្ណៈ ឡែមហ្នឹងកាលហ្នឹងអត់មានខាងប៉ារ៉ាខាងអីទេ សុទ្ធតែខ្មែរក្រហមសុទ្ធហ្នឹង?

យុន៖ បា!

វណ្ណៈ អញ្ចឹងខ្ញុំចង់ឲ្យមីននិយាយកាលនៅឡែមហ្នឹង មីនជួបការលំបាកម៉េច ហើយយ៉ាងម៉េចដែរកាលនៅ ដូចជាទឹកដីឡែមហ្នឹងវាមានលក្ខណៈម៉េច ភូមិសាស្ត្រអីរស់នៅពិបាកវេទនាយ៉ាងម៉េច?

យុន៖ ពិបាកដូចយើងរុករានដី កាប់ដី ។

វណ្ណៈ កាប់ព្រៃកាប់អី ហើយនៅហ្នឹងសំបូរមីនទេ?

យុន៖ មានមីនដែរ ។

វណ្ណៈ មានមនុស្សស្លាប់ដោយសារជាន់មីនជាន់អីទេ?

យុន៖ អត់មានស្លាប់ទេ មានតែជាប់ជើង ។

វណ្ណៈ មីនហ្នឹងខាងណាដាក់ខ្លះបើតាមមីនដឹង?

យុន៖ មានអ្នកណាទេ មានតែខ្លួនឯងហ្នឹង ។

វណ្ណៈ ខាងខ្មែរក្រហមក៏ដាក់ហើយខាងក្នុងមកគេមានដាក់ដែរអត់ទេ?

យុន៖ ខាងក្នុងគេដាក់នៅក៏ « ៥ » នោះ ។

វណ្ណៈ អញ្ចឹង?

យុន៖ បា!

វណ្ណៈ ម៉េចបានគេហៅក៏ « ៥ » ?

យុន៖ ចុះកេរ្តិ៍នៃក៏ « ៥ » ទាហាននោះ ។

វណ្ណៈ៖ ឥលូវមានស៊ីម៉ង់អីដោះអស់ទេ?

យុន៖ អស់ហើយ ព្រោះឥលូវគេធ្វើដុះអស់ហើយ ។

វណ្ណៈ៖ ចុះម៉ឺនមានដីដីថាវៀតណាមដកទៅស្រុកវិញឆ្នាំណាទេ?

យុន៖ អត់ដឹងទេ ។

វណ្ណៈ៖ ដាក់កន្លែងក៏ « ៥ » ហ្នឹងកន្លែងណា ឆ្ងាយជាងហ្នឹងទេ?

យុន៖ ឆ្ងាយតើ វាមិនឆ្ងាយប៉ុន្មានទេព្រោះឥលូវគេរាវម៉ឺនគេធ្វើបំណាច់អស់ហើយ ។

វណ្ណៈ៖ អញ្ជើញដូចថាម៉ឺនមកនៅនេះចាប់ភូមិកំណើតនៅទីកន្លែងស្រុកសុទ្ធតែព្រៃ ហើយពីជំនាន់ដើមមក មានភូមិទេបើតាមម៉ឺនដឹង?

យុន៖ គ្មានទេ សុទ្ធតែព្រៃទាំងអស់ ។

វណ្ណៈ៖ កាលពីសង្គមចាស់គ្មានមនុស្សនៅទេ?

យុន៖ គ្មានមនុស្សនៅហើយគ្មានជួរដើរទៀត ទើបតែក្រុមខ្មែរក្រហមមកនៅហ្នឹងបានគេកាប់ ។

វណ្ណៈ៖ អញ្ជើញអត់មានមនុស្សនៅទេណោះ?

យុន៖ អត់មានទេ ។

វណ្ណៈ៖ ពេលប្រជាជនដូចជាបងប្អូនខ្មែរក្រហមនាំប្រជាជនមកនៅខាងឆ្នែមនេះមកនៅច្រើនដូចខាង ម៉ាឡៃប្តូក៏តិចជាង?

យុន៖ តិចជាងព្រោះវាព្រៃទាំងអស់ ។

វណ្ណៈ៖ តែឥលូវច្រើនជាងហើយ?

យុន៖ ឥលូវច្រើនជាង ។

វណ្ណៈ៖ ច្រើនជាងម៉ាឡៃ?

យុន៖ បា!

វណ្ណៈ៖ ចុះកាលជំនាន់៧០, ៧១, ៧២ ហ្នឹងមានវត្តមានអីទេ?

យុន៖ មាន ។

វណ្ណៈ៖ មានវត្តដែរ?

យុន៖ មាន ។

វណ្ណៈ៖ នៅខ្មែរក្រហមនៅឡើយហ្នឹងមានវត្តដែរ ដាច់ខ្លួនហើយបានមានវត្តប្តូក៏មិនទាន់ដាច់ខ្លួនបានមាន វត្ត កាលម៉ឺនមកនៅក្នុងឆ្នាំ៧០ ហ្នឹងមានវត្តមានលោកដើរចំណូលប្រាសាទ?

យុន៖ កាលនោះអត់ទាន់មានបិណ្ឌទេ ដូចជាមានតែលោកមួយអង្គអីអញ្ចឹង មួយអង្គពីរអង្គអីធ្វើខ្ញុំប៉ុន
នេះ កាលហ្នឹងខ្ញុំទៅវត្តដែរ ដើរកាត់ដុកទៅវត្ត ។

វណ្ណៈ៖ អញ្ចឹងមានវត្តដែរ?

យុន៖ បា!

វណ្ណៈ៖ ចុះដូចជាខាងមេៗ ខ្មែរក្រហមអីអត់រករឿងទេ?

យុន៖ អត់ទេ ខ្មែរក្រហមអត់មានរករឿងទេ រឿងគាត់អី ។

វណ្ណៈ៖ អញ្ចឹងបើនៅខាងម៉ាឡៃមានការប្រមូលរបស់របរដាក់រួម តែនៅខាងនេះអត់មានទេណោះ?

យុន៖ កាលជំនាន់ហ្នឹងអត់មានរួមទេ ។

វណ្ណៈ៖ ប៉ុន្តែនៅខាងម៉ាឡៃមានប្រមូលម៉ូតូ អាត្រាក់ ដាក់រួម ហើយគេកាលហ្នឹងជាគំនិតរបស់ស៊ុន
សេន ប៉ុន្តែខ្មែរនេះខុសពីហ្នឹងអត់មានពិណគេប្រមូលទេ ឲ្យតែប្រជាជនមានអីមានទៅ?

យុន៖ អត់ទេ កាលពីមុនវាមានការគឺតែតែអញ្ចេះដែរ គឺតែតែដូចជាមិនឲ្យប្រជាជនរកស៊ីអញ្ចឹងណា
រាងបិទសិទ្ធិបន្តិចដែរកាលហ្នឹង ខាងនេះគាត់រៀន សារីទេ ។

វណ្ណៈ៖ កាលហ្នឹងកងទ័ពនារីដឹកជញ្ជូនហ្នឹងអត់មានប្រាក់ខែទេ?

យុន៖ គេបើកឲ្យកម្មករមានតែអំបិល មានតែប្រហុក ។

វណ្ណៈ៖ ដល់ក្រោយៗមកនៅនេះ ម៉ឺនខ្ញុំចង់ដឹងច្បាស់ដូចជាគេផ្តាច់ខ្លួនឆ្នាំណា?

យុន៖ ឆ្នាំ៧៦ ។

វណ្ណៈ៖ ឆ្នាំ៧៦ យើងចូលជាមួយរដ្ឋាភិបាល?

យុន៖ បា!

វណ្ណៈ៖ ចុះពេលដែលផ្តាច់ខ្លួនហើយខ្ញុំចង់ដឹងថាពេលដែលមិនទាន់ផ្តាច់ខ្លួនហើយផ្តាច់ខ្លួនហើយ ម៉ឺនគិតថា
មួយណាស្រួលរស់នៅជាង?

យុន៖ អាផ្តាច់ខ្លួនហើយវាស្រួលជាង យើងចង់រកស៊ីអី ធ្វើចំការធ្វើអីបានសុខសាន្តអញ្ចឹងទៅ ។

វណ្ណៈ៖ ប៉ុន្តែមានភាគភិបណ្ណាស់ដែលខ្ញុំស្នូទៅថាឥលូវវិញវាពិបាកជាងព្រោះរកលុយមិនបាន ហើយអត់មាន
ដីស្រែ រកស៊ីល្អៗគេមិនបាន កាលសម័យគេតស៊ូគេបើកឲ្យស្រាប់ កាត់ថាអញ្ចឹង កាត់ចង់
និយាយថាកាលពីមុនស្រួលជាង ។

យុន៖ ខ្ញុំគិតថាមិនស្រួលទេ ស៊ីមួយពេលរស់មួយពេល អាណែនិយាយការពិត អ្នកដែលនិយាយថា
បាគេឲ្យស៊ីវាមិនស្រួលដូចយើងរកខ្លួនឯងនោះទេ ។

វណ្ណៈ៖ យើងរកខ្លួនឯងយើងខ្ញុំនូវបានប៉ុណ្ណឹង ។

យុន: ហ្នឹងអើយ ។

វណ្ណ: ប៉ុន្តែសម្រាប់គាត់ក្រគាត់និយាយអញ្ចឹង ។

យុន: គាត់និយាយថា នៅសម័យនោះគេបើកឲ្យស៊ីម៉ែន ។

វណ្ណ: គាត់ថាបើកឲ្យស៊ីគ្រប់គ្រាន់ ។

យុន: គេបើកឲ្យស៊ីតែគេយកប្តីយើងទៅប្រើ ។

វណ្ណ: អញ្ចឹង?

យុន: ហ្នឹងអើយ បើគេមិនយកប្តីយើងទៅប្រើគេម៉ែចនឹងឲ្យយើងស៊ី ។

វណ្ណ: បើយើងអត់ទៅមុខគេអត់ឲ្យយើងហូបទៀត?

យុន: គេឲ្យតែគ្មានរឿងថាមិនធ្វើការឲ្យគេទេ របបណា សង្គមណាត្រូវតែធ្វើការឲ្យគេបានគេឲ្យអង្ករស៊ី ។

វណ្ណ: អញ្ចឹងមិនគិតវល្ល្យនេះស្រួលជាងកាលមិននៅភស្តុណោះ?

យុន: ស្រួល អត់មានពិបាកអីទេ ។

វណ្ណ: ព្រោះមានសិទ្ធិសេរីភាព មិនរកបានប៉ុន្មានបានប៉ុណ្ណឹងអត់មានអ្នកណាហ៊ានដកហូតរបស់មិនទេ?

យុន: អត់មានអ្នកណាមកដកហូតទេ ។

វណ្ណ: កម្លាំងយើងខំយើងបាន ។

យុន: កាលជំនាន់នោះយើងភស្តុក៏យើងមានភស្តុដើម្បីយកអំណាចយកអី យើងភស្តុដើម្បីមានដុះមានដីនៅខ្លួនយើង កាលជំនាន់ហ្នឹងយើងគិតថាយើងភស្តុមិនមែនភស្តុយកបុណ្យស័ក្តុអីទេ យើងចង់ភស្តុដើម្បីមានដុះមានដីនៅខ្លួនឯង ទោះបីយើងទៅខាងក្នុងវិញក៏យើងអត់មានដីមានដុះនៅយើងអត់មានលុយមានតែបាតដៃទេ យើងមានដែរតែមានតិចតួច ។

វណ្ណ: តែឥលូវមិនចង់រស់នៅហ្នឹងរហូតប្តីចង់ត្រលប់ទៅស្រុកកំណើតវិញ ។

យុន: អត់ទេ ព្រោះខ្លាចថែគេវៃគ្នាម្តងទៀត ។

វណ្ណ: ចុះមានដែរទៅលេងស្រុកកំណើតជួបបងប្អូនទេ ហើយទៅប៉ុន្មានដងហើយ ។

យុន: ទៅច្រើនដងហើយ ។

វណ្ណ: ទៅប៉ុន្មានដង?

យុន: ទៅ៤,៥ដង ។

វណ្ណ: ទៅគេភ្ញាក់ផ្អើលយ៉ាងម៉េចទៅពេលឃើញមិនទៅ បងប្អូនមិនអីភ្ញាក់ផ្អើលយ៉ាងម៉េចទៅ?

យុន: ពេលទៅគេភ្ញាក់ផ្អើលខ្លាំងណាស់ ព្រោះគេស្មានតែខ្ញុំស្លាប់បាត់ហើយ ។

វណ្ណៈ៖ ដល់ពេលទៅឃើញ អសប្បាយយ៉ាងម៉េចទៅម៉ែង មានអារម្មណ៍យ៉ាងម៉េចដែរ?

យុន៖ កាលបង្កើតខ្ញុំអត់មានលុយទេ ខ្ញុំក្រណាស់ ទើបតែផ្តាច់ខ្លួនហើយថ្មីៗខ្ញុំទៅហើយអត់មានលុយទេ រកលុយអត់បាន កាប់បូស្សីកាប់អីលក់។

វណ្ណៈ៖ ដល់ពេលក្រោយម៉ែងផ្តាច់ទៅលេងទៀត?

យុន៖ ទៅតែរហូតបង្កើត។

វណ្ណៈ៖ ទៅធ្វើបុណ្យធ្វើអីដែរ?

យុន៖ ទៅតើ! ខាងខ្ញុំក៏ទៅ ហើយខាងប្តីក៏ទៅ។

វណ្ណៈ៖ ខាងប្តីទៅស្រុកណាវិញ?

យុន៖ នៅព្រៃវែង។

វណ្ណៈ៖ អំនៅព្រៃវែង ទៅទាំងអស់គ្នា?

យុន៖ បា!

វណ្ណៈ៖ ទៅខាងស្រុកម៉ែង ហើយទៅខាងស្រុកប្តីម៉ែង?

យុន៖ បា!

វណ្ណៈ៖ ហើយបងប្អូនសុខសប្បាយរាក់ទាក់ទេ អត់មានបំណងថា នាំបងប្អូនមករកដីធ្លីនៅនេះទេ?

យុន៖ អត់ទេនៅខាងនោះគេមានដីហើយ។

វណ្ណៈ៖ គាត់មានដីដែរ?

យុន៖ នៅនោះគេធ្វើចំការកៅស៊ូណា។

វណ្ណៈ៖ ឥលូវចំការកៅស៊ូត្រូវជូនហើយ។

យុន៖ បា!

វណ្ណៈ៖ ខ្ញុំចង់សួរម៉ែងបន្តិចទៀតថា នៅក្នុងស្រុកកំរៀងបង្កើតម៉ែងមានដីដីថាមានវត្តប៉ុន្មានទេ?

យុន៖ មានវត្តច្រើនណាស់។

វណ្ណៈ៖ ច្រើន?

យុន៖ បា!

វណ្ណៈ៖ ប៉ុន្មានទៅម៉ែងថាច្រើនបង្កើត បើតាមម៉ែងដឹង?

យុន៖ បើតាមដឹង នៅស្រុកបង្កើតមែន?

វណ្ណៈ៖ បាទ!

យុន៖ បើតាមខ្ញុំដឹងមានវត្តកិរិយតនៈ វត្តរិទ្ធិសែន វត្តអូរដា វត្តសាមសិប វត្តកំរៀង។

វណ្ណៈ: អញ្ជឹងមានវត្តច្រើនដែរ?

យុន: ហើយមានវត្តតាំងយូរទៀត ។

វណ្ណៈ: មានបទចំរៀងដែរ បទតាំងយូរ អញ្ជឹងសាលារៀនអីក៏វិទ្យាល័យ អនុវិទ្យាល័យដែរ?

យុន: មាន ។

វណ្ណៈ: ចុះមីងនៅស្រុកនេះមើលទៅប្រជាជនដូចជាគេប្រកបមុខរបរអីរាល់ថ្ងៃនេះ?

យុន: គេអ្នកជួសជុលគេលក់ដូរ ។

វណ្ណៈ: ចុះអ្នកធ្វើចំការធ្វើអីសំបូរទេនៅស្រុកហ្នឹង?

យុន: ធ្វើចំការច្រើនដែរ ទោះបីអ្នកលក់ក្នុងជួរក៏ដោយដីគេ៥០,៦០ រ៉ៃ ។

វណ្ណៈ: ធ្វើដំឡូង ធ្វើត្រឡាចបានថ្លៃនាំចេញទៅថៃទៅអីអញ្ជឹង?

យុន: នាំទៅថៃផង នាំទៅរៀនណាមផង ។

វណ្ណៈ: ប៉ុន្តែឥលូវនេះបើនាំទៅថៃពីនេះទៅព្រំដែនជិតដែរ ប៉ុន្តែនឹកឡើយលំហើយណោះ?

យុន: អត់មានកីឡូណា ជិតហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: ឥលូវវាដុះមីងទៅព្រំដែនប្រហែលមួយគីឡូពីកីឡូដល់ហើយណោះ ។

យុន: ដុះម៉ូតូតែ៥០០ ហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: មីងធ្លាប់ចូលទៅលេងថៃលេងអីដែរ?

យុន: ចូលត្រឹមនេះហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: អត់ចូលទៅក្នុងទេ?

យុន: អត់មានប៉ុស្តិ៍អីនឹងគេទេ ។

វណ្ណៈ: មីងដូចជាប្រជាជននៅស្រុកនេះអ្នកដែលអត់គេមានទៅស៊ីឈ្នួលនៅស្រុកថៃដែរឬក៏អត់ទេ?

យុន: ទៅស៊ីឈ្នួលភាគច្រើនណាស់ ។

វណ្ណៈ: ភាគច្រើនទៅស៊ីឈ្នួលថៃ?

យុន: ហ្នឹងអើយ ស៊ីឈ្នួលថៃ ស៊ីឈ្នួលខ្មែរ ។

វណ្ណៈ: អ្នកស្រុកនេះទៅឬមួយក៏អ្នកស្រុកមកពីក្នុង?

យុន: អ្នកក្នុងក៏ទៅហើយអ្នកនៅនេះក៏ទៅ ។

វណ្ណៈ: អញ្ជឹងខ្ញុំអត់មានអីសួរមីងទៀតទេ ហើយខ្ញុំសូមអរគុណមីងច្រើនដែលបានផ្តល់បទសម្ភាសន៍ទុក

ឲ្យក្មេងជំនាន់ក្រោយបានដឹងពីប្រវត្តិជួរចត ។

យុន: ពូនិយាយនេះត្រូវ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ! ត្រូវនេះជាសាច់រឿងល្អដូចជាបើយើងមិនសួរនាំទេវាកប់ចោល ព្រោះអីយើងនិយាយ
ប្រវត្តិយើងពិតណាស់ យើងនិយាយអីដែលយើងធ្លាប់បានឆ្លងកាត់ យើងអត់មានពន្លឺសកេ
និយាយបង្កូចកេទេ គឺយើងនិយាយអីដែលយើងបានដឹងកាលជំនាន់ខ្មែរក្រហម ដូចជាកម្មករ
នៅភ្នំពេញបានហូបគ្រប់គ្រាន់អត់អីទេគឺហូបចុកគ្រប់គ្រាន់មែន ប៉ុន្តែនៅតាមជនបទសម្លាប់
មនុស្សហូបមិនឆ្អែតអាហ្នឹងជារឿងគេនៅខាងថ្នាក់ក្រោម ប៉ុន្តែដល់ពេលសំនួរអញ្ចឹងខ្ញុំចង់ភ្ជាប់
មួយទៀតថា តើម៉ឺនគិតថាថ្នាក់លើកាលជំនាន់ខ្មែរក្រហមដូចជាមានតារាង សារី មានតារាង
ពត តាសុន សេន តារាងរ៉ា សំដន ហើយតាមក្រុមអីអញ្ចឹង ម៉ឺនគិតថាពួកគាត់ហ្នឹងបានដឹងថានៅ
ថ្នាក់ក្រោមមានសម្លាប់មនុស្ស អត់អាហារអីអញ្ចឹងដែរ ប៉ុន្តែម៉ឺនគិតថាពួកគាត់ហ្នឹងមិនបានដឹងទេ
បើតាមយោបល់ម៉ឺន?

យុន៖ ប្រហែលជាដឹង ព្រោះគាត់ធ្វើមេដឹកនាំហេតុអីត្រូវមិនដឹង ។

វណ្ណៈ៖ ម៉ឺនគិតថាគាត់ជាអ្នកដឹកនាំរឿងអីគាត់មិនដឹងណោះម៉ឺន ព្រោះអីជាទស្សនៈរបស់ម៉ឺនគិតទេ
អាហ្នឹងជាការត្រឹមត្រូវហើយ ព្រោះអីយើងដឹកនាំប្រទេសមួយទាំងមូលហេតុអីយើងអត់ដឹងថា
កូនចៅយើងសម្លាប់ ខ្លាចមាថាយើងចង់ថាអ្នកណាសម្លាប់ក៏ដោយត្រូវតែមើលកូនចៅយើងដែរ
ចុះដល់ពេលមានតុលាការកាត់ទោសគាត់អី ម៉ឺនគិតថាមានតុលាការជាការត្រឹមត្រូវប្រក្រតីមិនត្រឹម
ត្រូវទេ បើយោបល់របស់ម៉ឺនវិញ?

យុន៖ ត្រឹមត្រូវហើយព្រោះកាត់ទោសកុំឲ្យក្មេងជំនាន់ក្រោយធ្វើតាម ជាការពិតវាហួសអស់ហើយ ។

វណ្ណៈ៖ កាត់ទោសដើម្បីកុំឲ្យអ្នកក្រោយគេធ្វើតម្រាប់តាម?

យុន៖ តែរឿងវាហួសហើយ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ! រឿងវាហួសទៅមែន ខ្លាចមាថាអញ្ចឹងជាមេរៀនមួយសម្រាប់មេដឹកនាំក្រោយទៀតណា
ទោះបីមានតុលាការ ហើយម៉ឺនគិតអញ្ចឹងត្រូវហើយល្អព្រោះកុំឲ្យមនុស្សធ្វើអំពើវេយាយយេវមក
លើប្រជាជនខ្លួនឯងទៀត ទៅលើប្រជាជនគេក៏ដោយ អញ្ចឹងតុលាការហ្នឹងជារឿងច្រើនស្តាប់មួយ
ទោះបីយើងមានអាយុចាស់ជិតស្លាប់ទៅវិញក៏ដោយ បើយើងធ្វើអំពើខុសឆ្គងហ្នឹងគេត្រូវតែ
កាត់ទោសហើយ អញ្ចឹងវាពិបាកណាស់អាជ្ញាវិញ្ញាប័ណ្ណ បើយើងធ្វើអ្នកដឹកនាំប្រជាជនមានគ្រោះ
ថ្នាក់គិតតួថាមិនអី ដល់ពេលមនុស្សស្លាប់ដល់រាប់លាននាក់ហើយយើងអត់បានដឹងដូចជារឿង
មួយធំដុំណាម៉ឺន ។

យុន៖ បា!

វណ្ណៈ៖ អញ្ចឹងម៉ឺនខ្ញុំសូមអរគុណម៉ឺនច្រើនដែលបានផ្តល់បទសម្ភាសន៍ជាមួយខ្ញុំ ។

យុន៖ ចាំ!